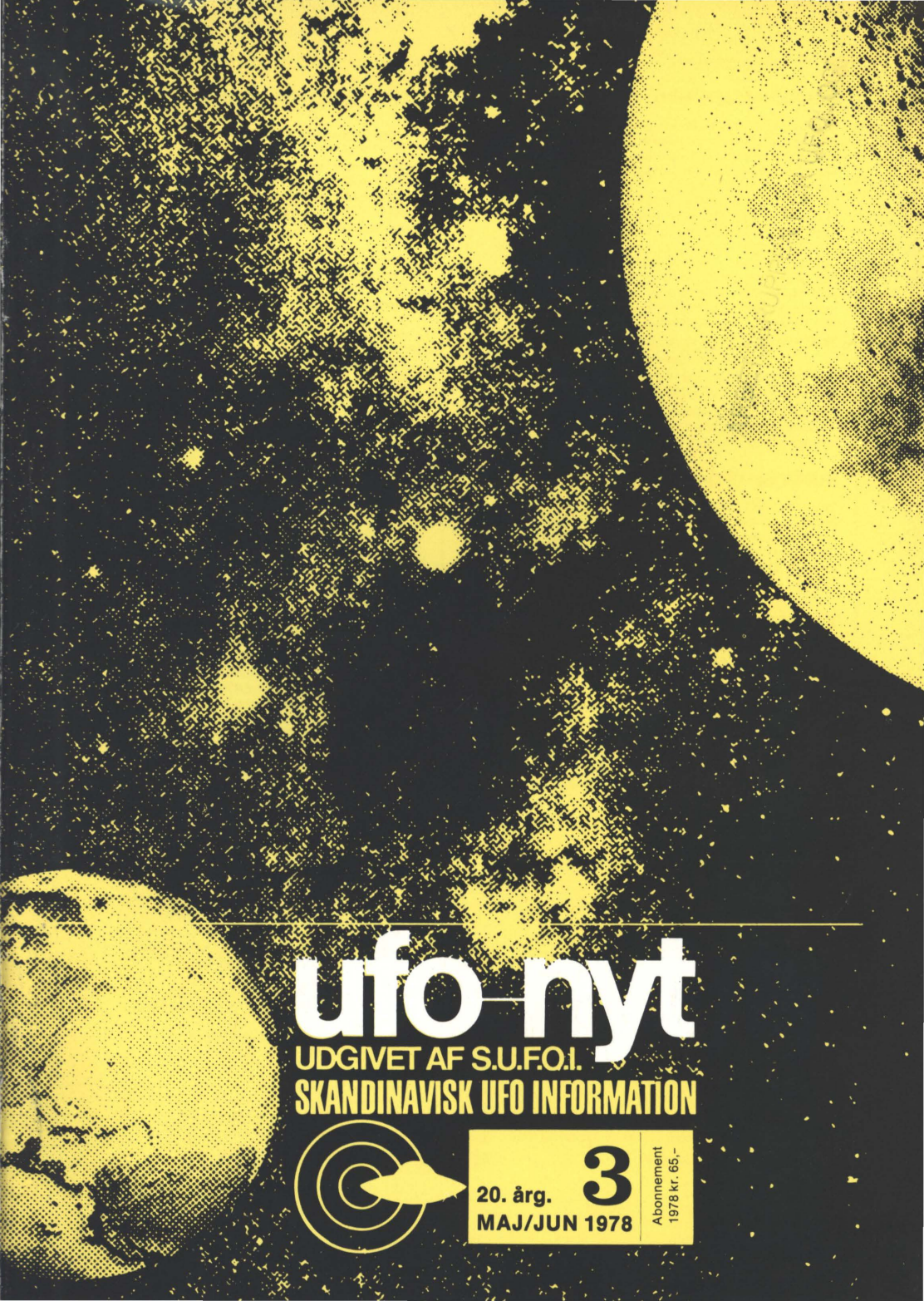

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

20. årg.

MAJ/JUN 1978

3

Abonnement
1978 kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOL er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOL ledes af **Repræsentantskabet og Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOL og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl.a.:

Hvad er UFOer?	95
Mini UFO bølge i Mexico	99
UFO-rapporter, Danmark	104
Scandi-rapport	112
Operation Mainbrace	118
Fota-orientering	125
Rumfarts-notitser	126
José Antônio da Silvas utrolige eventyr (4)	130
Sidste: Vi er stadig os selv	135

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOLs formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*,

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOL's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Mørkelmosevej 10, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehøve 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen, Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 15 42 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOL's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Naksøvej 5, 4920 Spillested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOL's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOL's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOL's DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOL's ALARMERINGSCENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Jens Henrik Glintborg, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen,

Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,

Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.
SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

Hvad er UFO'er?

af Peter A. Hansen

Foto af kuglelynn taget i 1952. Bemærk at kameraet på et tidspunkt under den lange eksponering er blevet rykket lidt. Derved er der kommet to hustage, hvor der blot skulle have været et enkelt. Samtidig er lyssporet efter kuglen brudt.

Et indlæg i debatten om UFO'erne, deres oprindelse og art. Kan disse objekter skyldes andet end besøg fra andre kloder?

Hvad der gik forud

For små 4 år siden følte jeg mig virkelig smigret. En kendt redaktør fra et stort dagblad ringede mig op og bad om et større interview. Jeg skulle være genstand for avisens ugentlige »Mandagsportræt af en kendt dansker«. Min forfængelighed sejrede på stedet, og jeg sagde ja.

Dagen efter ankom så redaktør Orla Johansen fra Jyllandsposten. Jeg blev udspurgt om fortid, nutid og fremtid. Det gik op for mig, at avisen havde fået øje på mig, idet jeg udsender SUFOI's pressemeddelelser. Samtalen drejede sig følgelig om min tilknytning til SUFOI og om UFO-problemet. På et tidspunkt blev jeg bedt om at udtale min mening om, hvad jeg mente UFO'erne var. Jeg svarede, at jeg anslog ca. 80

% af observationerne som værende kuglelynn eller beslægtede fænomener.

Jeg havde i årene forinden læst en del litteratur om kuglelynn, og det forekom mig, at dette fænomen – af alle naturfænomener – lettest kunne forklare mange af vore observationsbetragtninger. – Dog uden at tilfredsstille dem alle!

Da artiklen blev trykt, lød overskriften: »80 procent er sikkert kuglelynn – men hvad med resten?«.

Der hentydes til det forhold, at 4 ud af 5 registrerede UFO-rapporter i Danmark beskrives som »nærmest runde – eller punktformige«.

Artiklen vakte langt større opsigt, end jeg havde forudset. Nogle mente, at SUFOI nu endelig havde fået forklaret alle UFO'er; andre tog afstand fra teorien om, at visse rapporter kunne skyldes andre ting end ikke-jordisk besøg. Bølgerne gik ret så højt; alle havde en mening, men meget få havde læst selve artiklen til ende. Den byggede nemlig på SUFOI's egne rapporter fra 1972 og 1973, som jeg kort forinden hav-

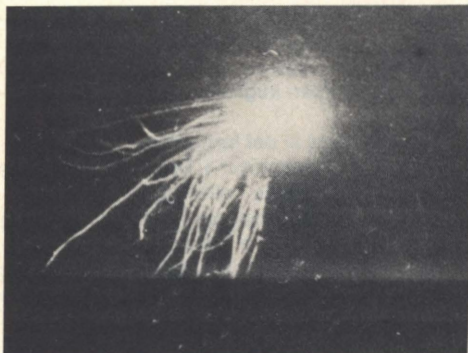
de gennemlæst og bearbejdet i oversigtsform til brug for UFO-NYT (se årg. 1973 nr. 3 og årg. 1974 nr. 4). I de sidste 3 år har jeg foruden Informationsafdelingen også skullet passe Ekspeditionen. Derfor har jeg først for nylig haft tid til at tage problemet op igen for alvor.

Redaktørens observation

UFO-NYT årg. 1977 nr. 2 bragte en dansk rapport, som interesserede mig meget. Nu var det redaktør Orla Johansens tur til at se kugleformede UFO'er, og tilmed i vidners nærværelse.

Hændelsen foregik på Jydsk Væddeløbsbane i Århus. Det var blevet mørkt, og det sidste travløb var startet. På et tidspunkt kiggede hr. Johansen op mod himlen og så dér en »stærkt lysende, lille gloende rød genstand, der for frem og tilbage over heste og publikum i tilsyneladende ikke mere end 10-15 meters højde. Dens hastighed var fabelagtig, og den flaksede som en forvirret høne . . . dvs. af og til stod den bomstille for så at genoptage sin flugt i de mest usandsynlige vinkler frem og tilbage, op og ned. Det hele varede vel kun 10-15 sekunder. Så slukkede lyset brat, og væk var den flyvende gæst« (citater fra red. Orla Johansen).

I et interview til TV-Aktuelt den 23. juni 1977 berettede hr. Johansen igen om hændelsen. Ved denne lejlighed knyttede han den kommentar, at det næppe kan have været et kuglelyn, for de plejer da altid at eksplodere til sidst, og det gjorde denne kugle ikke!

Denne ildkugle påstås af fotografen at være et kuglelyn. Billedet er fra 1951.

Egen observation

Engang i sommeren 1970 var jeg med en bekendt på vej mod København i bil. Klokken var lidt over midnat. Min ven, som kørte bilen, gjorde mig opmærksom på en »kugletingest« skrål foran os til venstre. Vi holdt netop for rødt lys i et tæt bebygget villakvarter i Glostrup.

Kuglen var stærkt lysende hvid/gul. Men der var noget mærkeligt ved den. Den varierede sin lysstyrke regelmæssigt op og ned. Da den fløj over vejen lige foran vores næser, slukkede den helt for sit lys i henved 10 sekunder. Lyset kom i øvrigt fra hele overfladen på én gang. Udstrålingen var så kraftig, når den var på sit højeste, at man ikke kunne skelne dens omrids. Men dens flyvemåde var om muligt endnu mere påfaldende. Den fløj nærmest i »bølgegang«. Op og ned, men dog fremad.

Jeg hoppede ud af vognen og satte efter den. Hastigheden var ikke større, end at jeg nemt indhentede den ved at løbe (20 km/t?). Det var hækkeløb i bogstaveligste forstand. På et tidspunkt var jeg foran UFO'et. Det nærmede sig et parcelhus med skråtag over 1. sal. Objektet »bølgede« sig gennem luften. Først nu fik jeg anledning til rigtigt at se kuglen. Den gled op over husets tag og straks ned på den anden side, hvorved den for en kort tid blev skjult for mig. Træer og buske var let oplyste af genskæret. Derved kunne jeg med sikkerhed anslå vejehøjden som svarende til 1. sal på et normalt parcelhus. Da UFO'et gled forbi skorstenen, fik jeg også et ganske godt indtryk af dets størrelse. Objektet var højst 1½ meter i diameter, muligvis lidt mindre. Red. Orla Johansen har i TV fortalt, at »hans« UFO havde en størrelse som en bordtennisbold.

Der er ikke meget mere at fortælle om UFO'et fra Glostrup. På et tidspunkt var det ikke længere muligt for mig at følge efter det. Kuglen drejede af så mange gange, at jeg måtte opgive. Tilsyneladende blev den borte mod øst og i samme højde. Det hele havde varet ca. 5 minutter.

Teorier om UFO'ernes oprindelse

SUFOL har siden sin start forestillet sig mange forklaringer på UFO-fænomenet. Jeg skal forsøge ganske kort - at ridse de væsentligste op.

I de første 10 år var teorien om »ikke-jordiske besøgende« stærkt fremherskende, mens de sidste 10 år har udvist et langt mere varieret billede. Nye teorier er dukket op; dog har ingen af

dem kunnet danne et stærkt alternativ til »rumskibshypotesen«.

Man har talt om, at UFO'erne kunne være et naturligt fænomen, ligesom lyn, torden og snevejr; vel at mærke et naturfænomen, som hidtil havde været overset – selv af den etablerede videnskabelige!

Endelig har SUFOI den sidste halve snes år været opmærksom på, at UFO-rapporterne ikke altid bør tages for pålydende. Fantasien – bevidst eller ej – spiller med. Det har vi helt kontante eksempler på!

Teorier, der går ud på, at UFO'erne skulle komme et sted hér fra jorden, har aldrig rigtig vundet indpas. Hemmelige våben eller hemmelige samfund rejser i sig selv langt flere spørgsmål, end de besvarer.

Kuglelynn

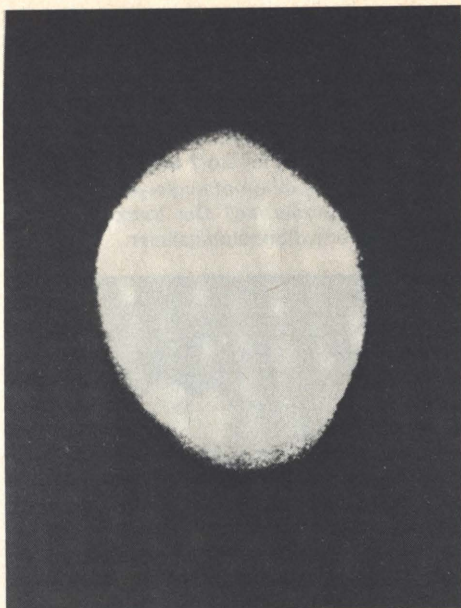
I starten omtalte jeg to observationer, som var hentet fra gruppen »nattelys« eller »ildkugler«. Disse beretninger udgør langt hovedparten af SUFOI's rapportmateriale.

Hvis vi blot kunne nå frem til en acceptabel forklaring på denne UFO-type, kunne vi ofre langt mere tid og energi på de resterende – og langt mere komplicerede tilfælde.

Jeg har som nævnt selv været inde på, at vi kunne stå over for en slags kuglelyn.

Ifølge Nordisk Konversations Leksikon, udgivet i Danmark 1965, skriver amanuensis, civ. ing. Erik Bøgh: »Kuglelyn; – elektrisk atmosfærisk udladning i kugleform. Den bevæger sig ret langsomt og eksploderer med kraftig lydvirkning. – – – Kuglelyn er så ofte iagttaget, at deres eksistens må anses for sikker, selv om en forklaring endnu savnes. De beskrives som små rødtligt lysende kugler, ca. 20 cm i diameter, og med en levetid på mange sekunder. De ses ved slutningen af tordenvejr, ikke sjældent rullende ud fra lavthængende skyer.«

Dette naturfænomen forekom mig at måtte have mange UFO-beretninger på samvittigheden. Jeg begyndte systematisk at læse alt om kuglelyn. Der fandtes så godt som intet på dansk. Et tysk værk fra 1923: »Der Kugelblitz« af Dr. Walther Brand opregner over 100 tilfælde, hvor et kuglelyn er blevet anmeldt. Disse beretninger passer stort set med oplysningerne i Nordisk Konversations Leksikon; dog må undertages to punkter: nemlig farven og »eksplosionen«.

Dette ovale kuglelyn stammer fra en hollandsk bog om emnet fra 1965.

De tyske observationer giver et langt mere varieret billede. Farverne kan både være stærkt lysende, gule, røde eller blå. På dette punkt minder de mere om SUFOI's rapporter. Endelig er det blot et fåtal, som beretter om eksplosive kuglelyn. Én ting er dog tilfælles for rapporterne fra 1923: De foregår under – eller lige efter – et heftigt tordenvejr. På det punkt kan SUFOI's rapporter ikke være med længere.

I den sidste halve snes år har der været foretaget forsøg i fysiske laboratorier for at frembringe kuglelyn ad kunstig vej. Det påstås at være lykkedes enkelte steder. Dog har kuglen kun eksisteret i få sekunder. Alt arbejde med problemer omkring kuglelynene står og falder med den forudsætning, at man tror, de findes! Til dette formål skulle man tro, at fysikerne ville indsamle beretninger herom på en systematisk måde. Ved et kig i de skriftlige arbejder, der foreligger fra udlandet, ser man hurtigt, at bogen: »Der Kugelblitz« i vid udstrækning bruges som kilde. Desuden medtager de enkelte forfattere nogle få tilfælde fra deres egen del af verden.

Følgelig er beskrivelserne af kuglelynet ret ens i de forskellige bøger, uden at der ligger forskellige observationer bag.

Det er derfor næppe videnskabeligt holdbart at beskrive kuglelynet én gang for alle. Kunne den kugle, som jeg fulgte efter i Glostrup, være et kuglelyn? Var den for stor? Skyldtes red. Orla Johansens observation et kuglelyn? – Selv om den ikke eksploderede? Det forekommer, at der mangler éntydige retningslinier.

Dette kuglelyn leder tanken hen på fyrværkeri. Fotografiet er fra 1933.

Et besøg på Meteorologisk Institut

Jeg aflagde et besøg på Meteorologisk Institut sidst på sommeren 1977. Det var hensigten at se, hvad Instituttets bibliotek havde om emnet »kuglelyn«. Det var ret skuffende, idet man ikke ejede noget litteratur herom, som var udgivet efter 1923 (!). På forespørgsel fik jeg at vide, at man bestemt ikke mente, der fandtes noget om sagen ud over det, biblioteket kunne fremvise. Jeg forstod, at man ikke interesserede sig for sagen og følgelig ikke skaffede litteratur om problemet. (I øvrigt ville resultatet blive næsten lige så magert ved et lignende besøg på vore universitetsbiblioteker!).

Da jeg fortalte bibliotekaren, at der fandtes store mængder litteratur herom fra mangfoldige sider, fik jeg blot at vide, at det ikke havde nogen interesse.

– Til sidst vil jeg kort referere et lille uofficielt møde, jeg havde med nogle medarbejdere på Meteorologisk Institut samme dag, som jeg besøgte biblioteket.

Det foregik i personalets kaffestue. Hér rejste jeg problemet: kuglelyn. Alle så i retning af en herre, som formodedes at være bevandret i sagen.

Han fortalte, at *Instituttets officielle holdning til kuglelyn var, at de slet ikke fandtes!*

Jeg fik ingen nærmere begrundelse. Da jeg spurgte, hvad de så gjorde ved henvendelser fra offentligheden om observation af kuglelyn – eller noget der lignede, fik jeg det svar, at man gav »en sludder for en sludder«. Det sidste er et citat fra en telefondame ved Instituttet. Ingen i kaffestuen anfægtede denne udtalelse. Damen oplyste i øvrigt, at hun modtager et par henvendelser om måneden af denne art. Det kom tilsyneladende bag på de tilstedeværende meteorologer.

Hvad nu?

Jeg har ønsket at pege på en stor rapportgruppe, som har en fælles form.

Der er tydeligvis ikke megen hjælp at hente fra videnskabeligt hold hér i landet, hvad angår kuglelynsteorien.

Tilbage står spørgsmålet, om denne rapportgruppe kan tænkes at have en meteorologisk forklaring.

1. Findes kuglelyn?
2. Optræder de kun i forbindelse med tordenvejr?
3. Kan der tænkes andre naturfænomener, som ligner de gængse forestillinger om kuglelyn?
4. Er et »kuglelyn« en satellit udsendt fra et større ikke-jordisk rumskib?

Dette er nogle af de spørgsmål, som jeg finder at SUFOI fortsat bør tumle med. Der kan opstilles flere spørgsmål end de hér viste, men hvem kan give svarene?

Så længe visse ufologer holder stædigt fast ved punkt 4; og så længe meteorologer benægter kuglelynets eksistens, kan det være vanskeligt at få et frugtbart samarbejde i stand.

Kuglerne rapporteres kun undtagelsesvis hér i bladet, da de ikke skønnes at være »spændende« nok. – Samtidig nægter meteorologerne at arbejde med problemet: »små kugler i atmosfæren«.

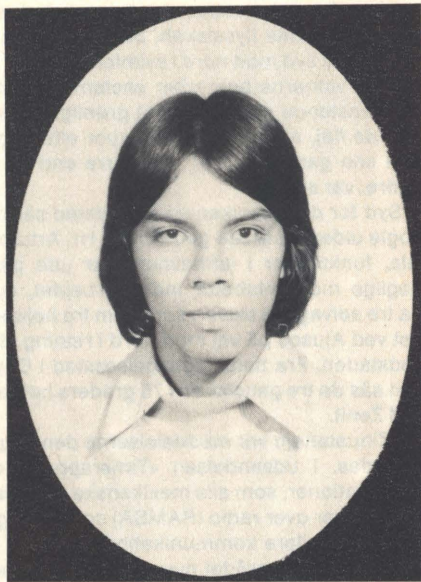
Hvem gider tage disse kugler alvorligt?

Peter A. Hansen
SUFOI's Informationsafdeling

I nr. 1/78 lovede vi at bringe mere om UFO-bølgen over Mexico i sommeren 1977. Her er bl. a. en mere udførlig beretning om den filmoptagelse, der blev foretaget.

Mini UFO bølge i Mexico

af Jorge Sanchez Gonzalez

I denne artikel omtales en serie UFO-observationer, som fandt sted over den mexikanske himmel den 29. juli 1977 og de følgende tre dage.

De bedste UFO-observationer blev gjort fredag den 29. juli. Det skete forskellige steder i den mexikanske republik, i staterne Veracruz, Campeche og Zihuatanejo. Man må sige, at de bedste UFO-observationer fandt sted i Mexico City, hvor de ved en enkelt lejlighed blev set af mere end 400 mennesker, og den samme dag blev 3 flyvende uidentificerede objekter optaget på film.

Den 29. juli 1977 omkring kl. 7 om morgenen berettede flere personer følgende til en reporter ved mexikansk TV:

»Tre lys på himlen bevægede sig fra syd mod nord, fra staten Azteca i retning af forstaden til Mexico City«.

Nogle kommuneskoleelever stod på sportspladsen i byen. De ventede på at skulle til optagelsesprøve og havde da observeret de omtalte genstande.

Vidnet Carlos Tejeda Galicia, som stod på

stedet, omtaler genstandene på følgende måde: »To objekter der havde form som en amerikansk fodbold, men dog større, fløj ved siden af hinanden i en perfekt formation«. Sammen med ham var hans lillebror, som skulle til optagelsesprøve i skolen.

»Klokken var seks om morgenen«, fortsætter vidnet. De opdagede, at en gruppe mennesker stod og kikkede interesseret op på himlen. De rettede blikket mod dette sted på himlen og opdagede til deres forbavselse disse genstande.

Tejeda Galicia fortsætter: »Den ene af disse bestod af to dele; i den ene var der et metallisk fremspring der lignede en kuppel. Den anden del kunne ikke ses klart, men lignede en reaktor (raket?), og mens den fløj, havde den en hvid bølgende hale efter sig, der gik i opløsning som cigarrøg. De to genstande var lige store, og deres fart var henvend det dobbelte af flyvemaskiners fart«.

Carlos Tejeda Galicia og hans bror var ikke de eneste vidner, idet der var omkring 400 personer på stedet, hvoraf nogle var elever der skulle til prøve, samt deres forældre. Tidspunk-

tet for iagttagelsen var mellem kl. 5,55 og 6,05 a.m.

Den samme dag kl. 6,00 a.m. iagttog 20 arbejdere fra det mexikanske flyværksted, samt lederen af dette flyselskab, overflyvningen af 6 UFO'er fra syd mod nord i svimlende fart.

»Alle vidnerne bekræfter enstemmigt, at det var genstande med et stærkt grønligt lys, som, idet de fløj, afgav et lysende spor efter sig, og den ene genstand, der var større end de fem andre, var aflang«.

Syd for den mexikanske hovedstad sås også nogle uidentificerede genstande. Hr. Arturo Villala, funktionær i lufthavnen, var ude på sin daglige morgenløbetur inden arbejdet, og så da tre sølvagtige skiver, som kom fra højdedraget ved Ajusco på vej mod nord i retning af hovedstaden. Fra hans iagttagelsessted i Coyoacan sås de tre genstande i 75 graders højde tæt ved Zenit.

I Zihuatanejo var meddelelserne den dag anderledes. I udsendelsen »Timerapport« over observationer, som alle mexikanske flyvestationer bringer over radio (RAMSA) og hvis opgave er at kontrollere kommunikation, radar og meteorologi i luftområdet over Mexico, meddeltes den 29. juli 1977: »Overflyvning af lysende genstande, som fløj fra øst mod nord«. Meddelelsen blev udsendt kl. 8 om morgenen og er registreret i et officielt, absolut pålideligt dokument, som blev udsendt af RAMSA.

Op for at bekræfte denne information gengiver jeg ord for ord telegrammet nummer 246b-1506, som blev sendt af Aeromexico's operationsafdeling i Zihuatanejo til sammes afdeling i hovedstaden:

- Telegrafisten Hernandez Moncada 1155z (kl. 5 lokal tid) iagttog 3 UFO'er i retning fra nord til syd i ca. 16.000 fods højde. En lysende masse af stor størrelse og rund form fløj i lige linje med to mindre masser, en på hver side. De foretog en drejning på 180 grader og fløj tilbage i svimlende fart. Stop.

Den store masse eksploderede, idet der samtidig opstod i alt fire dele, uden at størrelsen ændredes. Den fortsatte sin kurs, idet den efterlod en meget bred lysende bane som en komethale i fem minutter. Stop. Disse facts bekræftedes af Daniel Alvarez, TWR (kontrollårnet) i ATOINTL (Internationale Lufthavn).

Foranstående telegram er mærket ZIHOAAM 291335, som betyder: Zihuatanejo Operation Aeromexico, 29. juli kl. 13.35 (Tretten timer z

som svarer til 7,35 om morgenen) i hvilken time nævnte telegram blev sendt fra Zihuatanejo til Mexico City.

Tilstedeværelsen af de to officielle rapporter, den ene fra RAMSA og den anden fra det mexikanske luftfartsselskab Aeromexico, bekræfter faktisk at UFO'er overfløj Mexico's himmel den 29. juli.

Filmoptagelse af 3 flyvende uidentificerede objekter

Den samme dag, den 29. juli, blev iagttagelsen af 3 uidentificerede flyvende genstande filmet med et amerikansk filmstudies tekniske udstyr. I et hus som tilhører ansatte ved ISSSTE (butik for ansatte ved kommunen) og som ligger i nærheden af Villa Coapa, var man i færd med at dreje de sidste scener til den mexikanske film »PICARDIA MEXICANA«, som blev ledet af den mexikanske sceneinstruktør og direktør Abel Salazar. I de sidste scener deltog den mexikanske skuespillerinde Jaquelin Andere, samt skuespillerne Vicente Fernandes, Hector Suarez og Armando Jimenes, som er forfatter til bogen af samme navn som filmen. De havde alle været i gang med at filme fra kl. 19 den 28. juli til ca. kl. 6 om morgenen den 29.

Direktør Salazar havde bedt teknikgruppen om at flytte alt det nødvendige udstyr op på husets tagterrasse for at optage solopgangen for senere at kunne føje den ind ved redigeringen af filmen. Alt var parat som han havde forlangt. Man stod og ventede på at det skulle blive morgen, så man kunne optage scenen. Kameraet var forsynet med teleobjektiv, hvilket scenen krævede. I det øjeblik var der en, der bemærkede, at der var et besynderligt objekt af rødlig farve på himlen. Dette eksploderede, og tre flyvende objekter kom til syne og fløj ved siden af hinanden i en perfekt formation. Efter at være kommet sig over sin forbavselse sagde hr. Salazar til fotografen Javier Cruz at han straks skulle begynde at filme genstandene, som fløj i stærk fart fra syd mod nord. Foruden de nævnte skuespillere og Alfredo Ripstein, som var iscenesætter af filmen, var der 14 personer mere på tagterrassen.

UFO'erne blev optaget med professionelt kamera, forsynet med zoom linse på 250 mm og professionel 35 mm film. Det er første gang, man har filmet UFO'er med professionelt kamera og professionelle kamerfolk. (Dette er vist ikke korrekt. SUFOI.) og der er aldrig før i

Her er et enkelt billede fra filmoptagelsen d. 29. juli 1977. Vi har været nødt til at retouchere billedet kraftigt for overhovedet at give et indtryk af den filmede genstand.

UFO-historien blevet foretaget en så perfekt optagelse, hvorfor det opnåede materiale indebærer et bevis af stor værdi. Det er et enestående fotografisk bevis, ikke alene i Mexico, men i hele verden.

To personer så tydeligt genstandene, nemlig direktøren, hr. Abel Salazar, samt hr. Alfredo Ripstein, iscenesætteren af filmen.

Direktør Abel Salazar forklarer selv: Vi var i gang med at filme i et boligkompleks i Miramontes-gaden. Vi skulle bruge dagslys til slutscenen. Vi stod alle og ventede på at det skulle blive lyst, da fotografen pludselig råbte til mig, at noget var eksploderet i sydlig retning. Jeg sagde til ham, at han skulle optage det. Jeg vidste ikke, hvad det var, men jeg bad ham om at filme det. Nogle sekunder senere så vi tre flyvende genstande, som kom med en enorm hastighed. Vi observerede dem i 22-23 sekunder, idet de passerede lige over os. En af de tre flyvende former stak af, og fotografen fulgte den med kameraet, for senere at få de to andre i kameraets søger. Filmoptagelsen fandt sted nøjagtigt kl. 06.10.

UFO'erne blev også rapporteret af piloter

Besætningen på den flight 371 fra Aerolineas Argentinas, som var gået i luften kl. 7.56, og som bestod af kaptajn Sartori og første og anden styrmand Hellou og Betelu, meldte kl. 9.00 til RAMSA, det mexikanske aeronautiske radio-center, at de i en radius på 60 til 500 km mod

nordvest i provinsen, over Oaxaca, opdagede et UFO som fløj med en svimlende fart i den nævnte retning, og som begyndte at gå i opløsning. Dette skete den 29. juli 1977.

Operatørerne i kontrollårnet i lufthavnen sagde at flere jetkaptajner fra Aeromexico og Mexicana rapporterede UFO'er som fløj med stor fart over kysterne ved Veracruz og Campeche. Lufthavnsledelsen i den internationale lufthavn i Mexico City udtalte, at man ville samle alle officielle rapporter af disse fænomener for at sammenligne dem i rumfartskommissionens afdeling for transport og kommunikation.

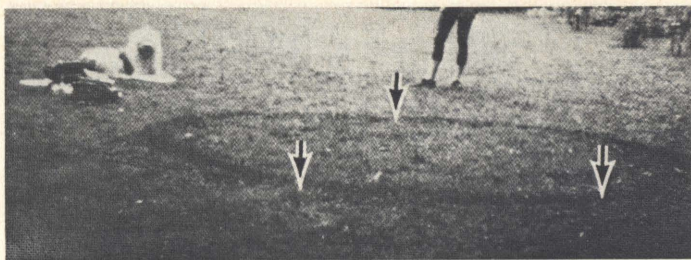
Som vi kan se, fandt denne serie observationer sted på en enkelt dag med UFO observationer i næsten hele det mexikanske territorium. Størstedelen af vidnerne observerede gløden- de sølvagtige kugler af stor lysstyrke, som efterlod en lysstribe af tusinder af småpartikler.

Der er stor diskussion i Mexico for øjeblikket angående denne bølge, som har skabt stor opidselse i hele Mexico's befolkning. Bl. a. har UFO-filmen på i alt 29 sekunder været vist på mange mexikanske TV-stationers kanaler, og aviserne har lavet stor ståhej omkring denne lille UFO-bølge, men de har forvirret offentligheden snarere end givet oplysninger.

Dette er hvad jeg har kunnet undersøge indtil videre, men jeg håber at kunne sende UFO-NYT flere oplysninger, så læserne er à jour med sagen og får mere kendskab til mexikansk ufo-logi, som ikke er særlig kendt i udlandet.

*Jorge Sanchez Gonzales
Oversat af Elsa Kaufmann*

Et fysisk spor gør ingen »nær-observation af 2. grad«

*Den knap 4 meter store og 20 cm tykke ring. Pile-
lene markerer 3 nøgne pletter, der danner en
perfekt ligesidet trekant*

Af Allan Hendry.

»De ligner små klumper af molybdæn eller nikkel, der danner en ring på 3–3,6 meter i jorden.«

Således beskrev en mand (der er kendt med fremstilling af dele til flyvemaskiner) en stor grå ring, der blev fundet i hans nabos baghave på en ø nær Galena, Illinois. Ingen på øen så noget UFO, kun den mærkelige ring. I et tidligere nummer af IUR har vi udtalt, at vi normalt *ikke* undersøger tilsyneladende »fysiske spor«, hvis ikke et UFO var blevet set som værende det forårsagende middel. Der er for mange alternative mekanismer, der kan lave trykmærker, cirkulære ringe, beskadiget vegetation o.s.v. Dog var tanken om, at en metallisk substans var fremkommet om natten på en isoleret ø, alt for interessant til at lade ligge. Jeg tog af sted på den fire-timers-tur for at se det.

Da jeg ankom om eftermiddagen, så ringen nøjagtig ud, som De ser den her. For at være på den sikre side blev den undersøgt for radioaktivitet. Resultatet var negativt, men materialet blev stadig behandlet forsigtigt i tilfælde af, at det var giftigt. En nærmere undersøgelse af græsset og bladene afslørede en fascinerende klynge meget små perler som knappenålshoveder, der var tæt sammenpakkede. Den næsten perfekte cirkulære form var lige så interessant (se fotografiet). Ringens 20 cms bredde var også meget ensartet. De tre bare pletter danner en temmelig perfekt ligesidet trekant, der antyder placering af »landingsfodder«. Øjenvidnerne har boet på øen siden 1946 og har aldrig set noget lignende nogetsteds i den tid. De havde undersøgt baghaven kl. 19.30 aftenen før, og mens de spiste morgenmad næste morgen, opdagede de ringen. Det havde of-

te regnet i dagene før opdagelsen, øen havde også et lavt grundvandsspejl.

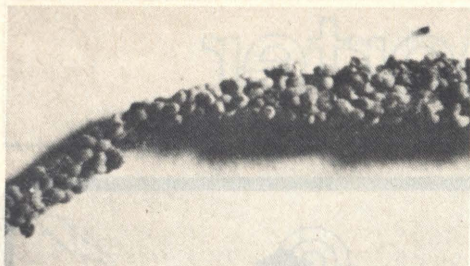
På den anden side begyndte nogle karakteristika ved ringen straks at skabe mistanke om, at sporet ikke var et tegn på en landing. For det første var græsset og bladene overhovedet ikke trykket ned. Blade, der sad/lå parallelt med jorden, var på over- og undersiden dækket med massen/stoffet, der sad i klynger. Intet kunne ses på jorden, kun på overfladen af vegetationen. Kun den nederste del af en opret kvist, der lå hen over ringen, var dækket med perlerne, og ikke den øverste del af den. De små perler var absolut ikke metalliske; de var meget skrøbelige og gik let i stykker. Ringen var placeret kun 16–17 meter fra huset, lige under grenene på et træ. Træet var fuldstændig urørt. For et flyvende objekt ville »adgang« til dette sted i bedste fald være vanskelig. Der blev taget prøver til analyse, og der blev sat pæle for at markere ringens størrelse på dette tidspunkt.

Hvordan blev ringene lavet?

Analysen viste sig at blive meget hurtig. Da jeg tænkte på »insektæg« eller en plantesygdom, tog jeg prøven med til et stort gartneri til diagnose. Kendelsen lød: Svamp!

Øjenvidnerne gjorde os opmærksom på, at græsset blandt klumperne var blevet 50 % højere end græsset indeni og uden for ringen. Dette var øjensynligt taget lige ud af lærebogen – svampens nedbrydning af jorden i ringen stimulerer græssets vækst.

Denne ring blev opdaget om morgenen d. 7. august i det nordvestlige Illinois. Fem dage senere fik IUR besked om opdagelsen af en an-

Et græsstrå i 7 ganges forstørrelse

den ring, der var kommet om natten – der var to ved siden af hinanden – men denne gang fremkom de i det nordøstlige Indiana nær Chester-ton. Undersøgeren Bill Laas blev bedt om at se på dem. Der blev sendt prøver til os og til Chicagos universitet for at blive analyseret. Da vi modtog det belagte græs med posten, kunne vi hurtigt se, at det var nøjagtig det samme materiale, som vi havde set ved Galena. Kemikeren Russell Wiemann fra Chicagos universitet informerede hurtigt pressen om, at det kun var »svamp«.

Konklusion

IUR sender sine prøver til andre havebrugs-eksperter for at få en definitiv vurdering og også en forklaring på denne specielle svamps hurtige cirkulære dannelse. Hvorfor give en udførlig beretning om dette »nærkontakt-IFO«? Fordi de, der opdagede ringene i begge hændelser, så vel som Purdue-studerne og sheriffens afdeling alle først tænkte på een forklaring: UFOer. Til at begynde med tænkte ingen af de involverede parter på muligheden for en svampesygdom. En kvinde i Indiana, der senere blev udspurgt af Bill Laas, fortalte pressen om et »UFO«, hun så aftenen før adskillige kilometer fra stedet. Beskrivelsen, hun gav, stemmer fuldstændig overens med en flyvemaskine på vej til Chicago. Så det er vigtigt at tydeliggøre for offentligheden (og pressen), at mystiske ringe, der ikke opdaget i sammenhæng med et direkte observeret UFO, sjældent eller aldrig må indlemmes i UFO-arkiverne. Der er for mange »valgmuligheder«, som kan være fuldstændig umulige at forfølge.

Tænk også på farerne, hvis der ikke havde

været mulighed for at undersøge ringen. Hvis vi kun havde hørt om den måneder eller år senere, som det ofte er tilfældet, tænk så på konsekvenserne ved at arkivere en beskrivelse af en ring »dannet af klumper af molybdæn eller nikkel«!

*International UFO Reporter, sept. 1977
/B.S.*

UFOer over Iran

Teheran (DPA) – En snes UFOer, hver »omkring tyve gange større end en Jumbojet« er ifølge iranske dagblade sidste måned observeret over Iran.

UFOerne, der blev iagttaget af to piloter fra »Iran Air« og en pilot på et »Air France«-fly, dukkede en nat i marts op på radarskærmene i kontrolltårnet i Teherans internationale lufthavn. Deres fart blev anslået til over 5.000 kilometer i timen og flyvehøjden til 14 kilometer.

Ifølge det iranske dagblad »Journal de Teheran« skal piloterne på det iranske og det franske fly have iagttaget kraftige projektorstråler fra UFOerne samt bemærket voldsomme rystelser i deres fly.

*Frederikshavns Avis,
13. april 1978.*

UFO-78 22.-29. juli

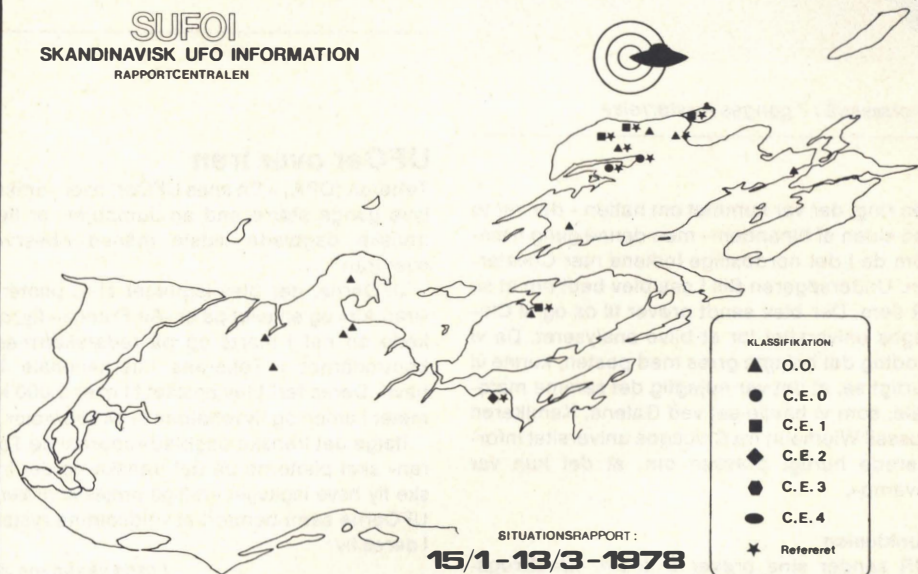
Rekvirer program nu (vedlæg frankeret
(kr. 1,10) svarkuvert hos

Åbenrå UFO-gruppe
v/ Ole K. Christensen, Hesseldam 32
6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
 RAPPORTCENTRALEN

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Ikke-refererede rapporter:

18. Jan. 78 2791 Dragør	O.O.
18. Jan. 78 2800 Lyngby	O.O.
1. Feb. 78 4450 Jyderup	O.O.
19. Feb. 78 4760 Vordingborg	O.O.
19. Feb. 78 8000 Århus	O.O.
21. Feb. 78 8870 Langå	O.O.
5. Mar. 78 8550 Ryomgård	O.O.
5. Mar. 78 8900 Randers	O.O.
9. Mar. 78 8220 Brabrand	O.O.
10. Mar. 78 5000 Odense	O.O.

Gennem spørgeskemaet, der udleveres til biografgængerne, der har set »Nærkontakt«, har Rapportcentralen modtaget mange henvendelser siden begyndelsen af marts.

Dette skema er udarbejdet efter amerikansk forbillede, idet SUFOL bruger et skema lig det Dr. Allen Hynek anvender i de amerikanske biografer.

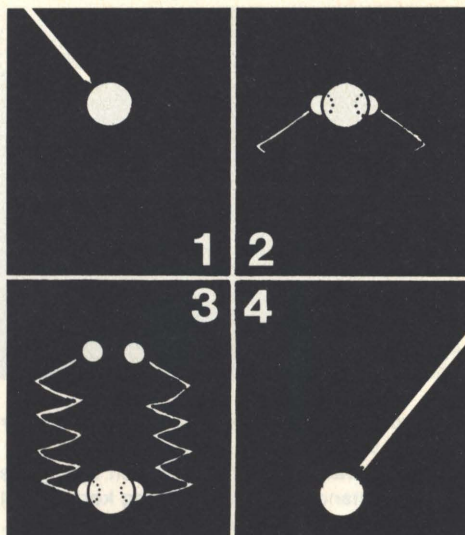
Skemaet indeholder kun de væsentligste oplysninger, hvorfor der forestår et større efterforskningsarbejde. Til dato er kun ca. 1/6 af de indkomne skemaer med observationer af nyere dato, d.v.s. 1977-78.

Disse vil blive bragt, efterhånden som vi får dem bedre underbygget og undersøgt. Ældre rapporter vil blive bragt, hvis efterforskningen giver grund til det.

I mange tilfælde vil det sikkert vise sig vanskeligt at efterforske grundet tiden, men alle skemaer vil naturligvis indgå i SUFOLs arkiv. Desuden bliver de i lighed med vore nuværende rapporter kodet ind på hulkort til brug for databehandlingen.

Ca. 20. november 1974, kl. 20.30 - 4 minutter
Højdevangskirken (Irlandsvej) 2300 Amager
Sydvest 30° - Nordvest 15°
 Rapportøren, der i 1974 var 17 år, fortæller følgende:

Birgit, John og jeg kom gående ad Funkiavej, da jeg pludselig skræt oppe til venstre fik øje på objektet. Vi blev hurtigt enige om, at vi alle så det samme. Da vi havde kigget lidt, begyndte den store ovale blå, røde skive at dele sig i to. De to skiver, der nu var der, dalede svajende fra side til side nedad for med ét pludselig at samle sig igen. Objektet, som nu igen så ud, som da vi først opdagede det, fløj skræt op til højre (meget hurtigt), dalede igen langsomt

(denne gang som en genstand) og forsvandt herefter bag en skole.

Rapportøren fortæller desuden, at der ikke hørtes en lyd fra objektet. Han fik øje på objektet grundet det mærkelige lys. Afstanden til objektet mener han må have været mellem 50 og 100 meter.

Ultimo november 1977, kl. 21.30 - 3 minutter
C.E.O

Landevejen mellem 4050 Skibby og Gerlev
Vest 60°

Rapportøren, der er H.T.-kontrollør, fortæller:

Jeg sad som kontrol på bussen fra Skibby til Gerlev, da en passager (en ældre dame) pludselig sagde: »Hvad er det for et stort lys?« Vi kiggede ud ad bussens vinduer og så en stor lysende genstand, som stod stille over Isefjorden i en anslået højde af ca. 1000-1500 meter. Vi iagttog genstanden i ca. 3 minutter, og den var som sagt stærkt lysende, som hvis man tænkte sig en kæmpe stor lysreklame »fra Texaco« hængt op i luften. Den stod helt stille, og jeg tænkte først, om det kunne skyldes refleksioner fra vandet, men intet tydede på det. Efter ca. 3 minutter forsvandt den, som havde man slukket for en lampe.

Hvad det var ved jeg ikke, men sikkert er, at det under ingen omstændigheder var et fly eller en helikopter. Det er svært at afgøre, men jeg

vil skyde på, at objektet var ca. 100-150 meter langt og 50 meter højt.

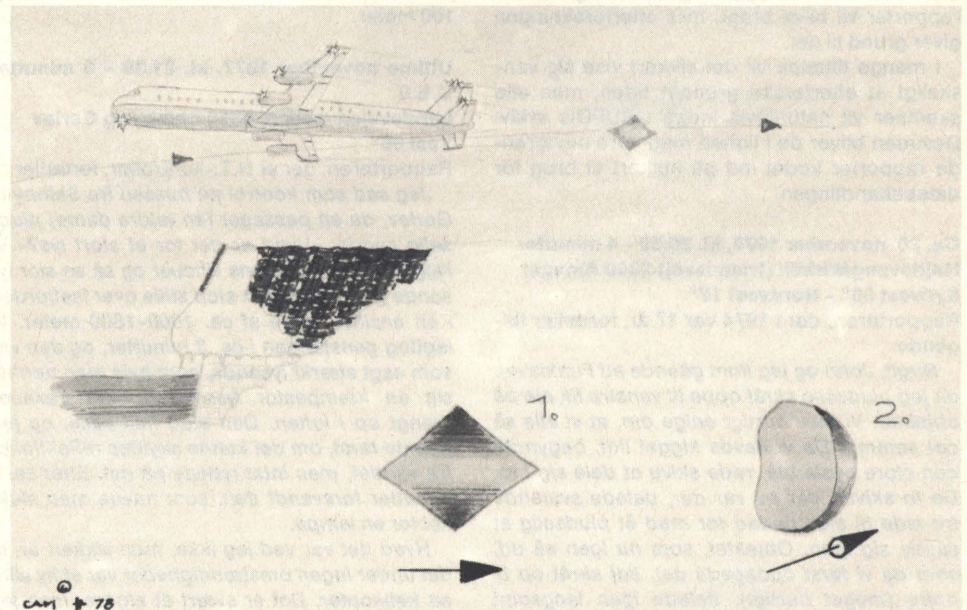
Umiddelbart efter, at passageren opdagede objektet, standsede chaufføren og kørte ind til siden for bedre at kunne iagttage objektet. Chaufføren siger ganske kort: »Det, jeg så, var noget, som ikke var en flyvemaskine«.

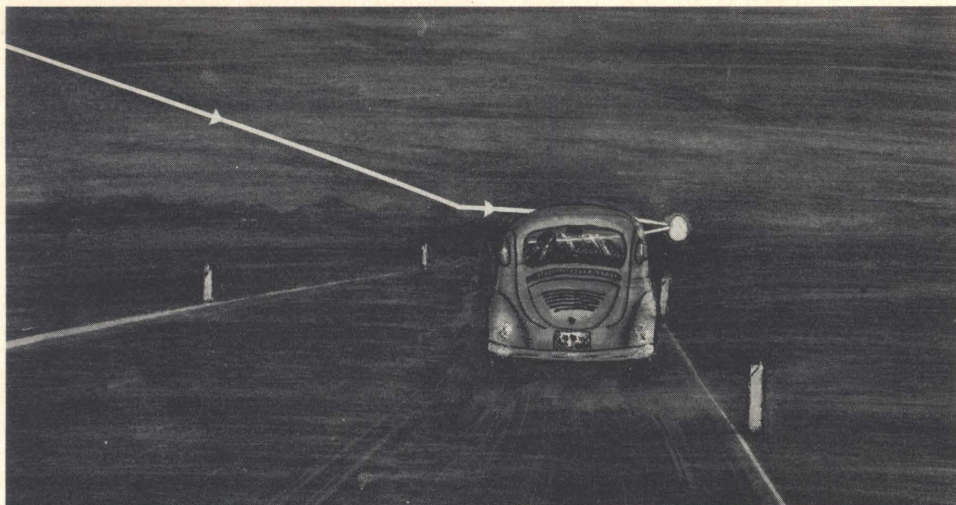
18. februar 1978, kl. 11.36 – 30 sekunder. C.E.O 4000 Roskilde

Nordvest 60° – Sydøst 30°

Rapportøren var sammen med sin niece ude i

haven. De kiggede efter en Boeing B.707 eller B.720, der passerede i lav højde. Med ét opdagede de noget, de først antog for at være en måge i glideflugt. Ved nærmere eftersyn kunne de hurtigt udelukke denne mulighed. Objektets form var rhombisk. Objektet passerede under flyet i en linjær kurs, med høj hastighed. Det forsvandt hurtigt ud af syne; under flugten skiftede det form, så det blev mere rundt. Farven var nærmest lyserød med grå nuancer i striber. Der hørtes ikke en lyd fra objektet, måske grundet støjen fra flyet.

20. februar 1978, kl. 05.35 – 10 minutter, C.E.2
Vejen mellem Hejsager og Starup, 6100 Haderslev

Nordnordvest 20° – Nord 35°

Rapportøren fortæller om et gult ægformet objekt (1,5 × 1 m), der fulgte bilen i en afstand af ca. 35 meter.

Jeg opdagede først genstanden skråt til venstre i en højde af 30 meter, 400 meter borte, som noget stærkt lysende. Da jeg nærmere mig genstanden, ændrede den retning til en højde af ca. 30 centimeter over jorden; afstanden ca. 35 meter skråt til højre. Genstanden fulgte derefter foran mig på en strækning af 4 kilometer, hvor den flere gange krydsede kørebanen. Jeg forsøgte at overhale den, men kunne ikke presse bilen over 50 km/t. Jeg stoppede 2, måske 3 gange. Hver gang stoppede genstanden ligeledes. Efter de 4 kilometer foretog genstanden en ca. 30° stigning til en højde af ca. 100 meter og forsvandt herefter ud af syne efter endnu 3 kilometers kørsel.

Senere på dagen, da rapportøren igen var ude at køre, fejlede vognen ikke noget, men kunne let køre over 50 km/t. Som en yderligere kontrol er flyvevåbnets radarpost i Bækskov (nær Flyvestation Skrydstrup) udspurgt om evt. flyaktivitet. Her kunne man oplyse, at der i tidsrummet 05.30–06.00 ikke havde været fly i området.

Rapportøren talte dagen efter med en kollega, der havde bemærket, at det pludselig blev

lyst udenfor ved 6 tiden, men vedkommende så ikke lyskilden. Denne kollega bor ved Haderslev, i samme retning som objektet forsvandt.

20. februar 1978, kl. 00.20 – 30 sekunder C.E.1
5000 Odense C

Nordnordøst 60° – Nordnordvest 30°

Rapportøren fortæller følgende:

Jeg var netop gået i seng og slog tilfældigt øjnene op. Hvorved jeg straks fik øje på objektet, der dalede ned bag ved mit vindue. Tænkte først på et stjernesud – men objektet havde ingen hale og var også for stort. Rejste mig op og gik hen til vinduet, hvor jeg så, at objektet kun var et par meter borte. Det foretog i det samme en brat kursændring og forsvandt roligt i vuggende tempo bag en bygning ca. 30 meter borte. Objektet var konstant lysende, nærmest hvidgult.

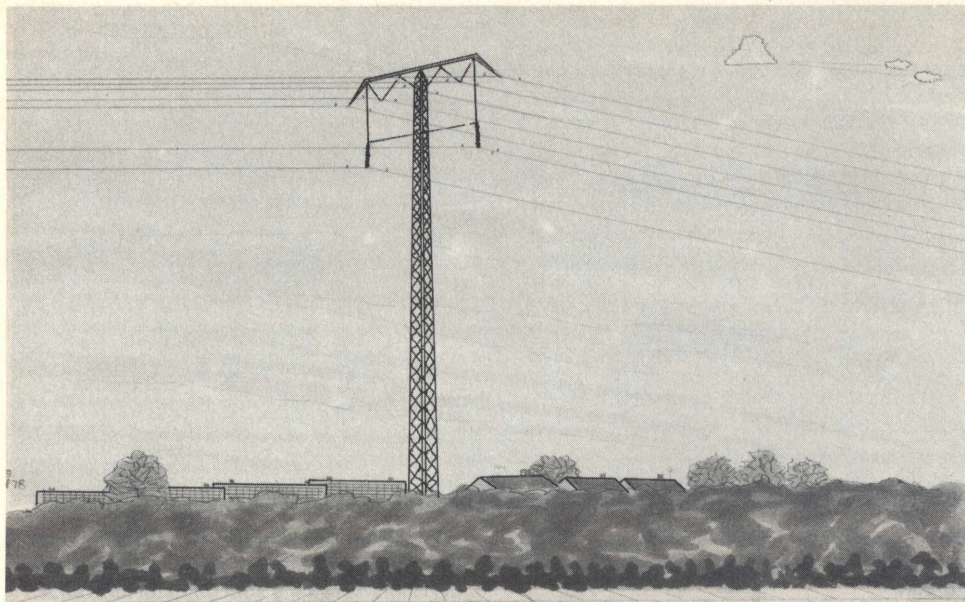
Rapportøren hørte ingen lyd fra objektet, hastigheden ca. 15 km/t. Afstanden til objektet, da det var nærmest, 3–4 meter. Objektet, der var ellipsoformet, var ca. 40 cm i diameter.

6. marts 1978, kl. 06.23 – 4 minutter. C.E.1
2990 Nivå

Vest 30°

Rapportøren fortæller:

Da jeg stod op for at vaske mig og tage på arbejde, bemærkede jeg et objekt, der var trapez-formet med en halvkugle ovenpå. Det var stærkt lysende (som en halogenprojektor).

Objektet stod bomstille over højspændingsledningerne (eller måske længere væk), der løber i retningen nord-syd. Jeg opdagede objektet kl. 06.23, og det forsvandt, som om en eller anden havde »slukket« for det, kl. 06.27. (Tiderne er kontrolleret, ikke anslået). Jeg var meget skeptisk og undersøgte, om objektet så ens ud fra alle lejlighedens vinduer, hvilket det gjorde, ligesom det stod over samme punkt. Jeg checkede også, om jeg havde tændt lys, men det var ikke tilfældet. Da jeg med ét så objektet udsende to ellipseformede »blink«, der slukkedes kort efter at have forladt objektet i retning mod Helsingør (nord), besluttede jeg at fotografere det. Men det slukkede, inden jeg fik fotoapparatet ud af tasken.

6. marts 1978, kl. 19.57 – 7 minutter. O.O.

Et højhus i 2650 Hvidovre

Nordøst 20° – Sydøst 20°

Rapportøren og et vidne stod og kiggede ind over København, da de i nordøst observerede en gult lysende plet, der fløj ude omkring Amager. Den fløj ikke særligt hurtigt og standsede pludselig op for derefter at lyse kraftigt op i måske fem minutter. Den var stationær medens den lyste 'op. Med ét var det, som om den brændte ud og igen blev en gul-lysende plet,

der langsomt begyndte at flyve mod sydøst, hvor den forsvandt ud af synsfeltet.

6. marts 1978, kl. ca. 20.15. O.O.

3660 Stenløse

Rapportøren havde været ude at køre. Da det var stjerneklart og mildt i vejret, besluttede hun sig til at gå en tur. Med ét opdagede hun et stort lysende objekt på en kurs fra vest mod øst. Da objektet var synligt på den sydlige himmel, blev lyset fra objektet langstrakt »forkludret«. I kikkert så det ud som et gul/hvidt objekt med et rødt lys i toppen.

Objektet forsvandt gradvist, blev mindre og mindre.

Rapportøren, der bor nær Flyvestation Værlose, er fortrolig med flyaktivitet i al slags vejir og er sikker på, at der ikke var tale om fly eller lignende. Rapportøren iagttog samme aften fly, der opførte sig, som det sig hør og bør for flys vedkommende.

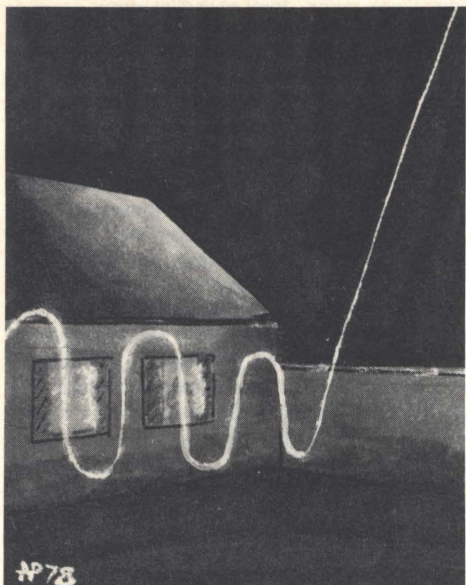
13. marts 1978, kl. 18.40 – 1½ minut. C.E.1

3480 Fredensborg

Sydvest – Øst

Rapportøren fortæller følgende om en hændelse, hun og hendes mand oplevede:

Min mand så det først og pegede ud ad vin-

duet, da det kom med lynets hast og bevægede sig som en Sankt Hans orm i usandsynlig fart. Min mand bemærkede to lysende prikker foran objektet. Jeg tænkte, det farer lige mod garagemuren, men det fløj op over muren og var væk. Det var få meter over jorden, da det fløj forbi vinduet.

Rapportøren mener at objektet var ca. 50 centimeter stort; der var ingen lydeffekter. Objektet bevægede sig op og ned, nærmest som en sinuskurve.

6. april 1978, kl. 21.39

Rapportcentralen og forskellige områdeledere fik denne aften en række henvendelser pr. telefon.

Ole Henningsen har fået materialet ind til bearbejdning og er kommet til følgende resultat.

Ved at sammenholde de mange oplysninger fra flere landsdele kan vi nu med sikkerhed fastslå, at det observerede himmelfænomen har drejet sig om et meget stort meteor, der er brændt op og eksploderet i atmosfæren ca. 80-100 km oppe.

Fænomenet er forløbet i flere faser, og ikke alle observatører har nået at se hele sceneriet.

De første observatører har set et stjerneskid, men vel at mærke et så stort og kraftigt lysende stjerneskid, at de aldrig har observeret noget

tilsvarende tidligere. Fænomenet lyste på det nærmeste landskabet op med et blå-grønt lysskær, der bemærkedes selv af bilister blandt observatørerne.

Efter at have trukket en stærkt lysende »ildstreg« efter sig slukkedes meteoret på den sydvestlige himmel.

Få brøkdele af et sekund efter brændte brudstykker af meteoret op i form af »2 små ildkugler«, der sås i nogle få øjeblikke på sydvesthimlen. Farverne varierer lidt fra det skarpt hvidligt til det mere blågrønne.

Nogle observatører taler om, at fænomenet fandt sted ca. 50-100 meter borte; men fænomenet er samtidig på Lolland-Falster observeret så spredt som f. eks. Søllested, Holeby, Grænge, Rødby m. v. Samtidig er der kommet meldinger om observationer fra f. eks. Tåstrup, Odense og flere steder i Jylland. Alle steder nævnes tidspunktet ca. 21.39, og nogle observatører når kun at opfatte et stærkt lysskær, hvorefter man på sydvesthimlen ser 2 små »gnister« eller »ildkugler«. Hvordan de enkelte observatører beretter om hændelsen, beror helt på, hvilke omstændigheder man har haft mulighed for at gøre observationerne under.

C.H.

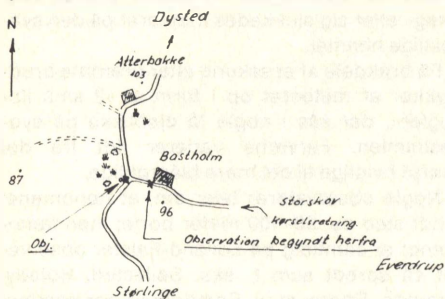
Piet Hein-UFO?

Onsdag d. 15. februar kørte min femtenårige datter kl. ca. 18 hjemmefra, for på strækningen Askov - Over - Even - Everdrup at uddele nogle foldere. Dynamolygten på hendes cykel fungerede ikke tilfredsstillende, hun havde derfor medtaget en almindelig stavlygte. Kl. ca. 19.30 besluttede jeg på grund af det kolde vejr at køre hende i møde. Det var en ualmindelig skøn frostklar stjernehimmel uden måne. Ca. 1 km syd for Everdrup fik jeg øje på hende. Hun modtog mig med ordene »Det var godt du kom, jeg var altså noget så bange!«. Nærmere forklarede hun, at der havde været noget »som to kraftige billygter skråt over hinanden - der var også en blå dims ligesom den UV-pære jeg har til mine plakater, den flagede rundt - det var så tæt på, at jeg slukkede lygten, for at det ikke skulle få øje på mig.«

Vi læssede nu cyklen op i »rugbrødet« - det ærgrede mig selvfølgelig, at det ikke var mig,

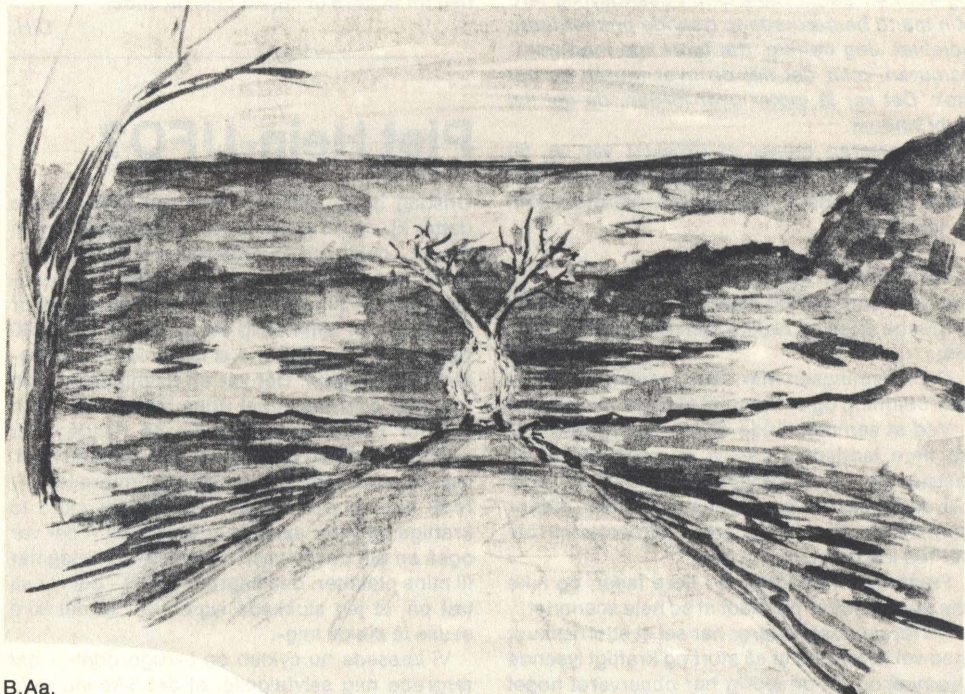
højest ti sekunder – først et rødtligt skær, derefter en kraftig rød lue (jeg forestillede mig noget i retning af røggas, der tændte) derefter – væk! Jeg sagde til min datter: »bare det ikke er en gård, der brænder«, hvortil hun svarede: »Ja, så må det hellere være en UFO«.

Just som vi passerede den lille bakketop umiddelbart før gården, blændede jeg uvilkaarligt ned for et modgående lys. Jeg blev imidlertid hurtigt klar over, at det ikke var et køretøj, men derimod et ca. 1½ m stort gyldent lys foran et træ i vejkanthen på tværvejen. Det virkede som en meget stor fyrværkerisol ophængt midt på stammen. I midten så den ud til at være fast - ellipsoformet - nærmest som Piet Heins superellipse, lysende som hvidglødende metal, medens periferien af den spruttede og gnistrede i en mere rødgylden farve. Den lyste ikke særlig meget op i selve landskabet, men træstammen bag den var klart oplyst, den virkede nærmest fosforagtig med et gulligt-grønt skær, både op mod grenene og ned mod roden. Da vi

Kort på den anden side af Everdrup dukkede der et kraftigt orangegult lys op bag bakkerne i vestlig retning, det blev stående et øjeblik for derpå atter at dale ned bag bakken. Da det ikke viste sig igen, fortsatte vi – stadig langsomt kørende fra postkasse til postkasse.

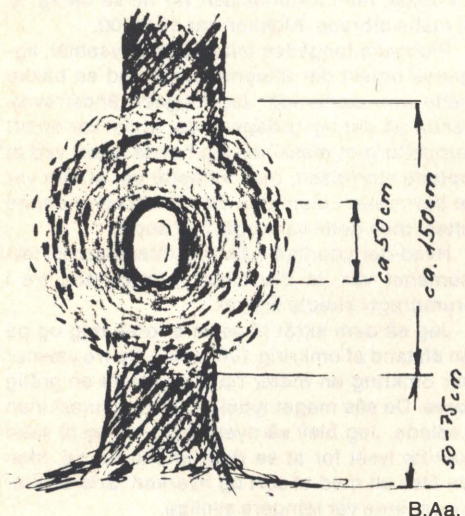
Lidt før vejen til Storskov skete der igen noget. Denne gang lidt nordligere. Kortvarigt -

B.Aa.

først fik øje på objektet, har afstanden vel været ca. 75 m. Vi kørte ikke ret stærkt - 30-40 km/t - og jeg accelererede i hvert fald ikke ned mod objektet, men pludselig, hurtigere end jeg kunne blinke med øjnene, var genstanden væk! Jeg vil tro, afstanden da har været 10-15 m. Hele tildragelsen varede max. 10 sekunder.

En overfladisk undersøgelse af stedet viste ingen spor - intet at se i sneen, intet på træet, ingen lugt. Der havde heller intet unormalt været at mærke på vognen. Et kort trip op på Atterbakke, hvor der er meget frit udsyn, gav ikke yderligere resultat.

Lidt forsigtig rundspørgen den følgende aften på ungdomsskolen viste, at een eller anden havde spurgt føreren af skolebussen, om han den foregående aften havde set UFO'er (desværre kunne han ikke huske, hvem der havde spurgt) - at en af lærerne (der absolut ikke tror på UFO'er) havde set »sit livs meteor som en raket lavt hen over Lundbygård« og at en af drengene i retning af Størtinge havde set et orange objekt, »der ikke kunne være et fly eller en helikopter«.

Som tilføjelse til det øvrige kan nævnes, at en inspektion af træet nogle dage efter viste at stammen er hul, at der på nordsiden er en 20-30 cm bred revne i næsten hele stammens højde, på østsiden (altså på den side hvor ob-

jektet sås) en mindre på 5-10 x 30 cm. Nogle nedfaldne træstumper inde i stammen kunne være af nyere dato, ellers bragte dagslyset ikke nye spor. Desværre havde vi det pågældende tidspunkt ingen mulighed for måling med Geiger-tæller.

Bent Aalberg, FOTA

UFO-Nyköping inbjuder till:

SVENSK UFO 78

9 till 14 juli i Folkets Hus, Nyköping

»Svensk UFO 78« är ett arrangemang bestående av en hel veckas aktiviteter med föredrag och filmföreläsningar, som vänder sig till både ufologer och allmänheten.

Tidsprogram alla dagar:

16.00 UFO-Sveriges stillfilm visas

17.30 Föredrag

19.00 Föredrag

Bland föredragshållarna kan nämnas: Reinhold Carleby (fortidsteknik), Lehel Repits (galaxmotorn, arbetande efter universums principer), Anders Gernandt, Henry Svensson, Sven Schalin, Anders Liljegren, Jan Fjellander, Kolbjörn Stenödegård, Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen, Carl-Anton Mattsson, Per Fork m. fl.

Entré: En dag 10 kronor. Veckokort 40 kronor. Veckokortet, som inkluderar hela veckans evenemang (och som tillförsäkrar en en sittplats vid fullsatt lokal) kan beställas i förväg genom inbetalning av 40 kronor till postgirokonto 11 70 27-3 UFO-Nyköping.

Reservera en vecka av er semester till denna träff för UFO-intresserade från hela Norden. Utmärkta camping och tältplatser vid havsbad finnes, t. ex. Strandstugeviken och Vivesta havsbad.

Detaljerat program kan beställas genom att skicka in ett frankerat kuvert, med ert namn och adress, under juni månad till

UFO-Nyköping,
Ö. Bergsgatan 17,
611 00 NYKÖPING.

scandi- rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE

Landing samme sted som i 1969

Nærobbservation af tre humanoider i Ångermanland

Omkring 10 km nord for Trehörningsjö i det nordøstlige Ångermanland ligger en relæstation for TV og radio ude i ødemarken.

Stedet hedder Hemliden, ca. 40 km nord for Örnsköldsvik, og har en udmærket radiobeligheden. Det var for at opnå god kortbølge radioforbindelse, at den 35-årige Kurt Nilsson befandt sig på dette ensomt beliggende sted den 18. oktober 1977, hvor han overraskedes af tre humanoider.

Hændelsen er interessant, idet relæstationsforstander Kjell Näslund var ude for en lignende hændelse for ni år siden på nøjagtig samme sted. Reinhold Carleby fra UFO-Sveriges lokalgruppe i Sollefteå har foretaget efterforskning på stedet og interviewet Kurt Nilsson, der fortæller følgende om sin skræmmende oplevelse:

Tirsdag den 18. oktober 1977 ved 18.30 tiden kørte jeg i bilen ud for at bruge radioen. Jeg er radioamatør og har en kortbølgeradio til 27 MHz-båndet monteret i bilen.

Det var »skip« da jeg prøvede radioen nede i Trehörningsjö. (»Skip«: radiobølger på denne frekvens preller af eller reflekteres af et lag i io-

nosfæren, hvilket giver bedre signalforhold ved langdistanceforbindelser). Jeg fik ikke forbindelse og kørte derfor op mod relæstationen på Hemliden for at få bedre sende- og modtagerforhold.

På vejen derop fik jeg forbindelse med en anden radioamatør i Domsjö, men da jeg var 400 meter fra toppen af bjerget fik jeg en mængde kraftige forstyrrelser, og forbindelsen blev dårlig. Vi opretholdt alligevel fortsat radiokontakten og diskuterede, hvorfor han hørte mig så dårligt, medens han gik klart igennem til mig. Sædvanligvis er forbindelsen lige god i begge retninger. Jeg parkerede nær den store TV-mast, men forbindelsen var nu så dårlig, at vi måtte afbryde. Klokken var da 20.00.

Pludselig fangedes mit blik af et lyseblåt, liggende objekt der aftegnede sig mod en bakke nede i en sækning. Jeg kiggede åndsfraværende på det og opdagede da, at det var en art kuppelformet maskine. Jeg havde svært ved at opfatte størrelsen, men vil tippe på, at den var et par meter i diameter. Der var nordlys denne aften, men dette var noget helt andet.

Hvad der yderligere fik mig interesseret i fænomenet var, at der foran fartøjet stod tre i »rumdragt« klædte figurer.

Jeg så dem skråt til venstre foran mig og på en afstand af omkring 100 meter. De tre væsner var omkring en meter høje og havde en grålig farve. De sås meget tydeligt i det lys, maskinen kastede. Jeg blev så overrasket, at jeg til sidst tændte lyset for at se dem endnu bedre, men da blev alt med et sort og hverken fartøjet eller væsenerne var længere synlige.

Jeg sad som fastnaglet og stirrede mod stedet i måske et minut. Da lyste det igen op på stedet og jeg så, at alt var som tidligere. Nu blev jeg virkelig bange og startede bilen for at flygte derfra.

Jeg kørte kun 50 meter med bilen, da jeg opdagede de tre væsner stående halvvejs ude på vejen, eller tre der lignede dem fra før. Jeg fik den opfattelse, at de var på vej over kørebanen. Jeg er ikke klar over, om jeg selv eller de standse bilen.

Det væsen, der stod i midten, holdt en genstand i hænderne, der lignede en spade eller sneskovl. Han drejede dette skålformede grej om, så den konvekse side vendte mod mig. Samtidig med at han foretog denne bevægelse, slukkede lyset på bilen, og motoren døde!

Inden han vendte spaden mod mig, rettede

de andre blikket mod »instrumentet«. Håndtaget var T-formet, og væsnet holdt fast med begge hænder hele tiden. Dette betød, at hans arme krydsede hinanden, idet han drejede »instrumentet« en halv omgang mod mig.

Da det var bælgmørkt, og jeg intet kunne se, tænkte jeg: »nu er det forbik! I al fald afbrød jeg lyset og prøvede siden at starte motoren igen. Den startede med det samme, og jeg følte en ubeskrivelig lettelse. Jeg satte den i bakgear og bakkede ti meter i mørket. Dernæst ventede jeg i ca. to minutter, hvorefter jeg tændte lyset. Alt var forsvundet – hele vejbanen var tom, og jeg kørte hjem så hurtigt jeg kunne.

På det sted, hvor jeg så væsnerne på nært hold, kunne jeg ikke se stedet, hvor fartøjet befandt sig, p.g.a. et klippestykke der hindrede udsynet. Jeg var meget bange, da jeg kørte

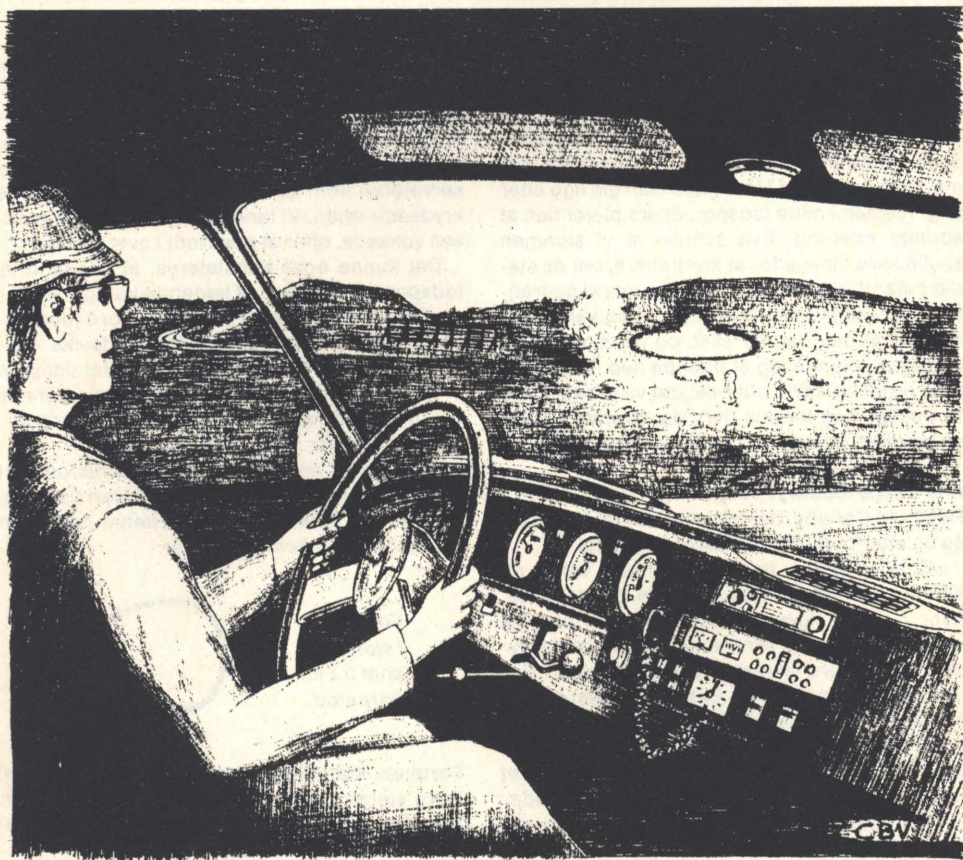
derfra, og tænkte ikke et øjeblik på at undersøge hverken det ene eller andet. Maskinen kan altså stadig have befundet sig på samme sted som før.

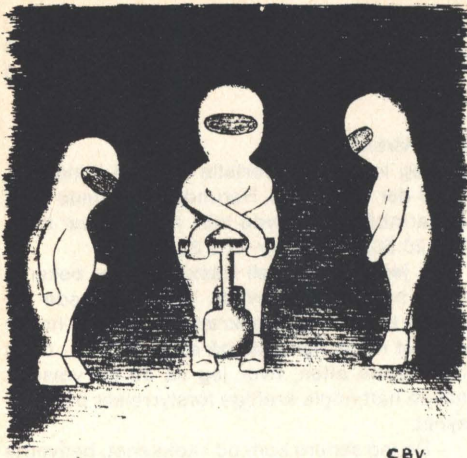
Følgelvirkninger

Da jeg kom hjem, fortalte jeg min kone Eva, hvad der var hændt. Herunder opdagede vi, at mit armbåndsur havde tabt. Hjemme var klokken 20.50, men mit ur viste 20.30.

Da jeg kender Kjell Näslund og er bekendt med, hvad han oplevede i 1969, ringede jeg straks til ham. Han bekræftede, at han havde oplevet noget lignende på samme sted – og at han denne aften, hvor jeg så de tre væsner, havde haft nogle kraftige forstyrrelser på fjernsynet.

– Da jeg senere kom ud i køkkenet, begyndte

CBV

Når væsnet drejede
»instrumentet«, kom hans arme
til at ligge overkors. Samtidig
gik billyset ud.

»Instrumentet«, set fra siden.

vor hund at gå ad mig. Jeg blev forbløffet, da han ellers bruger at møde mig i døren og hoppe op af mig til velkomst. Han trykkede sig siden ind i et hjørne af køkkenet. Hunden reagerede også mærkeligt, da han to dage senere var med mig oppe ved Hemliden. Han gik lige efter mig, næsten i mine fodspor. Ellers plejer han at springe omkring. Eva syntes, at vi sammen skulle køre tilbage for at kontrollere, om de stadig befandt sig deroppe. Det var mørkt og fredfyldt dér, så vi kørte hjem igen. Jeg var stadig optaget af det, der var sket, og da vi mødte en anden bil, glemte jeg at blænde ned. Bilen drejede rundt og kørte efter os; det viste sig at være politiet. Jeg fortalte dem da, hvorfor jeg var så forvirret, at jeg ikke havde blændet ned.

Mærkelige fodaftryk i vejsiden

Reinhold Carleby, der har stået for undersøgelse og efterforskning, fortæller følgende:

»Et eller andet« har der åbenbart været på stedet. Der står et tørt birketræ på det sted, hvor fartøjet siges at have befundet sig. På stammen findes et skrabemærke, så veddet lyser hvidt, ellers er resten uskadt. Skaden sidder 280 centimeter over jorden. Fartøjet har ikke været nede på marken, men tilsyneladende holdt sig svævende i højde med mærket. De menneskelignende væsner må være kommet ned på marken på en eller anden ukendt måde.

På stedet fandtes to mostuer af forskellig art. Den ene art vokser på landingsstedet og var

gravet op af et eller andet ukendt. Fra denne »mosprøve« havde »nogen« taget et antal vækster. Den anden type mos voksede ikke på landingsstedet, men på den anden side vejen, hvorfra væsnerne tilsyneladende kom, da observatøren kom kørende og mødte dem, da de krydsede vejen. Vi fandt først stedet, hvor mosen voksede, efter at have ledt i over en time.

Det kunne også konstateres, at der fandtes fodspor ved vejsiden af følgende kategorier:

- 1) Spor efter pressen. Med andre ord journalisten og fotografen fra »Örnsköldsviks Allehandan«, der havde været på stedet tidligere sammen med hr. Nilsson samt dennes hund. Hvorfor der også fandtes hundespor.
- 2) Spor efter hr. og fru Nilsson.
- 3) Spor efter småmennesker - humanoider. I hælen var der et kors; selve foden var kort, bred og stærkt afrundet. Hælen havde en størrelse på 4×4 centimeter.

Fodaftryk
i størrelse
som fra en
barnefod.

Fartøjets størrelse udregnede på stedet til at have været mellem 5 og 5,5 meter i diameter. Størrelsen beregnede ved hjælp af observatørens udsagn.

Var der flere end tre?

Hvilket ærinde havde humanoiderne, siden de landede dette sted? Det eneste synes at være, at de tog prøver af mossen og andre vækster, der fandtes i tuen. Det konstateredes også, at de havde skrabet lav af birkestammen og skrabet det underliggende lag af stammen – dette på et træ nær landingsstedet, men en meter over jorden. Det afskrabede lav m. v. er forsvundet; det findes ikke i området.

Væsnerne må have flyttet sig meget hurtigt fra det øjeblik, hvor de blev iagttaget første gang ved fartøjet, og til det sted på vejen, hvor de straks efter observeredes, da de stoppede bilen. Dette forudsætter, at der er tale om de samme humanoider. Det kan f. eks. have drejet sig om seks, der har arbejdet i to grupper.

Observatøren fortæller, at fartøjet ligesom hang i luften, at det var tallerkenlignende og havde en kuppel ovenpå. Selve maskinen udsendte et indirekte lyseblåt lysskær, hvilket bevirkede, at væsnerne tydeligt kunne ses ved denne. Dette lysskær var skarpt afgrænset og nåede ca. fem meter ud fra fartøjet. Uden for denne lysgrænse var alt mørkt.

Nilsson forklarede også ved det efterfølgende interview sin udtalelse om, at da han tændte lyset på bilen for at se dem endnu bedre ... blev alt sort, og hverken fartøj eller væsner kunne ses. Han mener ikke, at det blev sort i ordets egentlige betydning. Lyset fungerede uden problemer under den første del af observationen, men han mener, at både fartøj og væsner forsvandt ud af syne. Han hørte ikke en lyd eller mærkede nogen form for lugt under observationen.

Kurt Nilsson beskriver »rumdragterne«, de havde på, som fremstillet af et gråt materiale, der lignede plastic. De havde kortskaftede tætsluttende hvide støvler på. Støvlerne så ud til at høre sammen med resten af dragten. Hjelmene, de bar, lignede astronauthjelme med en åbning foran øjnene.

Kurt Nilsson gør et troværdigt og ærligt indtryk, slutter Reinhold Carleby. De to betjente er fra Trehörningsjö og kender Kurt Nilsson. De giver ham begge et godt vidnesbyrd og fortæller, at han er kendt som en mand med begge fødder på jorden.

Kæmpestort UFO landede på samme sted i 1969!

Den 12. marts 1969 fik relæstationsforstander Kjell Näslund besøg af et kæmpestort UFO på Hemliden. Medens underlige små væsner besøgte stationsbygningen, svævede fartøjet nærvæd. Kjell Näslund husker endnu i detaljer sin skræmmende oplevelse og fortæller:

»Jeg ved jo, hvad jeg har oplevet, og synsindtrykket kan ingen tage fra mig. – Kurt ringede mig op om aftenen og fortalte hvad der var hændt. Han var skræmt, præcist som jeg selv den gang det skete for mig. At der skete noget mærkeligt den aften, opdagede vi også på TV-billedet. Der er ellers gode modtageforhold.«

Hændelsen i 1969 har været bragt i UFO-Information nr. 6/72, hvorfor uddrag af den bringes her:

»Det var om aftenen den 12. marts 1969, jeg tog op til relæstationen for at begynde min tjeneste klokken 18.00. Da jeg kom derop, foretog jeg som sædvanlig en rutinekontrol og fandt alt i orden. Jeg satte mig derefter ind i opholdsrummet for at læse den aftenavis, jeg havde med mig,« fortæller hr. Näslund og fortsætter:

Forstyrrelser

»Med ét startede alarmerne – den ene gang efter den anden. Jeg troede, det var en »fading«, så jeg afbrød alarmerne. Alarmerne startede igen tre-fire gange, måske flere. (Fading er et fagudtryk for usædvanlig stærke variationer i effekten på senderen.)

Vi har både telefon og TV i stationen, og alle alarmlys lyste rødt. Jeg gik udenfor et øjeblik og konstaterede, at det var klart, men koldt vejr, minus 20–25 grader, og der var nordlys. Herefter gik jeg ind og varskoede sendervagten i Sundsvall og fortalte ham, at jeg havde forstyrrelser.

– Jeg er ikke sikker på, hvor længe der gik, medens alarmerne lød, men omkring klokken 18.30 var det, som sagde et eller andet: »Du skal gå ud nu!«. Det var som fik jeg en eller anden impuls ... «

Et fantastisk syn

Näslund gik hen til døren, åbnede den og kiggede ud. Der mødte ham et fantastisk syn. Omkring 15 meter fra stationsbygningen, i en dalsænkning, stod et kæmpestort fartøj. Han opgiver diameteren til 150 meter, og den fyldte hele

sænkningen neden for senderbygningen.

Fartøjets øverste del var i niveau med jorden foran stationen. På denne del kunne Näsland se en tunnel ind i objektet. I tunnelen lyste det med et gråblåt, medens resten af fartøjet lyste med et gråt tågelignende skær.

Underlige væsner flød ind i relæstationen

Bag fartøjet og inde i tunnelen kunne Näsland se omkring ti individer, som han beskriver på følgende måde:

»De så ud som kasser man har sprayet med et eller andet. De lignede skyer uden faste konturer og ligesom flød frem over marken. De var ca. 130-135 centimeter høje og 30-40 centimeter i omkreds.«

Tunnelen i fartøjet lignede ifølge observatøren en tredimensional film, og han fortæller:

»Der var en dybde i den så man ikke kunne se nogen afslutning. I tunnelåbningen flød 3-4 »sukkerkassefyre««.

Telepatisk indtryk

Näslands første tanke var at nå telefonen for at

alarmere politiet om det indtrufne. Han skulle til at gå ind igen, da han følte, at han ikke burde gøre det.

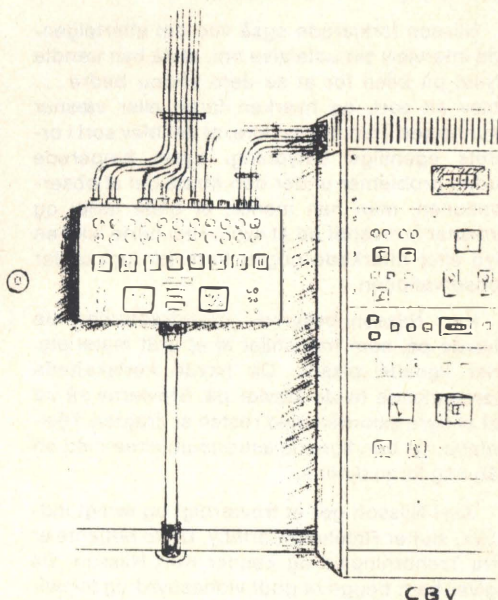
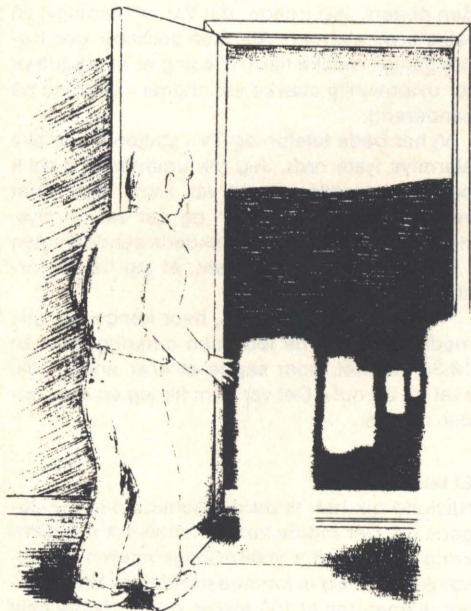
»Det var bare en følelse jeg fik, at jeg skulle stå og holde døren for dem. Jeg kunne ikke røre mig ud af stedet. Jeg kunne kun stå der og se, hvad der skete. 7, måske 8 væsner flød ind i relæstationen; de passerede mig i få decimeters afstand. Jeg forsøgte at røre ved dem, men kunne ikke - en kraft holdt mig tilbage.

Jeg fik en underlig fornemmelse af, at der fandtes væsner inde i de firkantede hylstre, og at de ville beskytte sig på denne måde. Samtidig fik jeg en følelse af at jeg kunne være rolig, eftersom de ikke var farlige.

De kasselignende væsner bevægede sig ikke særlig hurtigt, de nærmest flød i samme takt som når et menneske går. De bevægede sig ikke og manglede både arme og ben.«

Näsland hørte ingen lyde, da de »gik«; han mærkede heller ingen usædvanlige lugte.

Observatøren mener, at fartøjet havde en højde på 5-6 meter. Den nederste del af objektet kunne han ikke se, idet den var gemt i dalsænkningen neden for stationen. Fartøjets kon-

turer var ligeså tågede som de kasselignende væsners.*

»Det lyste fra fartøjet, som når varm luft frigøres i kolde omgivelser. Der lød en svag susen, hvilket var den eneste lyd, jeg hørte«, fortæller Näsland og fortsætter:

»Jeg var så påvirket af væsenerne, at jeg ikke havde nogen fri vilje. Jeg følte det, som blev jeg styret af disse individer. Jeg vil tro, de opholdt sig i stationen mellem fem og ti minutter«.

Inden fartøjet lettede, lukkede tunnelen i maskinens spids sig, efter at de kasselignende væsner sugedes ind i selve tunnelen. Herefter lettede den og fløj i nordlig retning mod Vännäs, og Näsland kunne følge den et stykke tid med øjnene.

Alarmerede politiet

Da maskinen forsvandt, slap fortryllelsen, og Näsland gik ind i opholdsrummet og ringede til betjent Hans Häggblad i Trehörningsjö. Häggblad tog Näslands beretning alvorligt, men

kunne ved en kontrol udenfor ikke se noget usædvanligt. Han kan fra sin bopæl se relæstationens mast, og det, at han intet så, skyldes sikkert, at fartøjet var forsvundet længe før.

Kjell Näsland ringede også til senderstationen i Sundsvall, men der lo man kun af hans beretning, og han fortæller:

– Alle spørger, om jeg var ædru. Jeg vil derfor betone, at jeg både var ædru og i psykisk balance, samt at jeg ikke var træt. Nogen nærmere forklaring på hvad jeg så har jeg ikke. Det skete bare som fortalt.

Bagefter kunne det konstateres, at fartøjet ikke havde efterladt nogen aftryk i sneen i sænkningen. Den havde tydeligvis svævet parallelt med jorden ved foden af stationen. Niveauforskellen er 15 meter, og den kommer meget brat. Det eneste fysiske spor af denne landing år 1969 er et fyrretræ, der stak op over den øvrige sparsomme vegetation af små løvtræer. Den øverste del af trækronen var klippet over. Den er tre tommer tyk i toppen og var klippet i samme højde som jordniveauet uden for stationsbygningen.

Kilde: UFO-Information 1/1978

Artiklen: Carl-Anton Mattsson og Thorvald Berthelsen

Illustrationer: Carl B. Voss

C.H.

*) Umiddelbart lyder de angivne mål helt forkert: 150 meter i diameter og 5-6 meter i højden.

SUFO!red.

UFO-SIGNALER

TOKYO: En japansk radiostation vil fredag opsende røde, hvide og blå lyssignaler over Tokyo i håb om at tiltrække uidentificerede flyvende genstande (UFOer). Kortbølgeselskabet Nihon – den eneste japanske station der benytter høje frekvenser – forklarer, at anvendelsen af farvede blinksignaler allerede har været anvendt i USA som middel til at tiltrække nogle af de UFOer, der menes at flyve rundt om Jorden. (RB-AFP)

Kalundborg Folkeblad,
21. febr. 78.

Stor UFO-utställning hela sommaren i Köping

Från mitten av juni, hela juli och in i augusti visas en stor UFO och rymdforskningsutställning i Köping dagligen.

Utställningen riktar sig till bl. a. UFO-intresserade semesterfirare från hela Skandinavien.

Utöver den traditionella utställningsformen finns bl. a. en UFO-modell på plats, 5,5 meter i diameter och vägande 250 kilo, och UFO-Sveriges stillfilm kommer att visas flera gånger dagligen. En hel del unikt material, som aldrig tidigare visats, väntas in!

Intresserade bedes ringa Köpings kommuns växel, telefon 0221/13700 för information om öppethållande och utställningsplats.

OPERATION MAINBRACE

I forrige nummer af UFO-NYT fortalte vi om den amerikanske fotograf Wallace Litwin, der om bord på hangarskibet »Franklin D. Roosevelt« fotograferede et uidentificeret objekt i himmelrummet over Atlanterhavet under den store NATO-flådeøvelse »Operation Mainbrace« i 1952.

Den daværende danske forsvarsminister Harald Petersen fortalte i Radioens Aktuelt Kvarter den 11. september 1952, at flådeøvelsen skulle gennemføres for at sikre, at de forskellige landes forsvarsstabs arbejde ikke blot var papirarbejde, men at de udarbejdede planer også kunne anvendes i praksis. Øvelsen udspillede sig i dagene 13.-25. september 1952 og omfattede enheder fra mange NATO-lande. For Danmarks vedkommende foregik de vigtigste dele af øvelsen i farvandet omkring Bornholm. Derudover var de helt store flådemanoøvrer henlagt til Nordsøen og Atlanterhavet.

I det følgende vil vi gennem samtidige avis-citater præsentere nogle af de begivenheder, der også kom til at præge »lufrummet over Danmark« under og efter denne stort anlagte NATO-flådeøvelse.

Politiken 17-9-52:

»Flyvende trekant« under flådeøvelsen

Har en trekantet pendant til den berømte »flyvende tallerken« pludselig blandet sig i NATO-øvelserne? En nøgtern og prøvet dansk flåde-officer, der tilmed i sin fritid beskæftiger sig med astronomi og ikke kan henhøre sine iagttagelser til denne videnskab, er i dag tilbøjelig til ikke at ville afvise eksistensen af nye mekaniske himmellegemer af »tallerken«-kategorien efter hidtil at have afvist dem som nonsens.

Baggrunden er en yderst mystisk tildragelse henimod midnat mellem søndag og mandag i farvandet ca. ti sømil nord Hammerodden fyr på Bornholm, hvor kaptajnøjntant G. Smidt-Jensen som næstkommanderende befandt sig om bord på den danske kystjager »Willemoes«, der deltager i NATO-øvelsens bornholmske afsnit.

Kaptajnøjntanten, der er en stout sømandstype med bølgende rødt fuldskæg, fortalte, hvorledes både han selv og flere andre på broen pludselig hørte en skarp hvislen fra den septembermørke himmel og umiddelbart derefter så et trekantet monstrum komme farende gennem luften i retning sydøst-nordvest. »Den flyvende trekant«, denne form antog fænomenet, udsendte kraftige grønne lys og havde lysende haler af ild efter sig. Højden var det umuligt at bestemme, derimod anslog man farten til at ligge omkring 1500 km i timen.

Kaptajnøjntant Smidt-Jensen erklærede bagfter, at synet havde gjort et uhyggeligt indtryk ikke blot på ham selv, men også på de andre,

som observerede det, deriblandt en københavnsk pressefotograf, der befandt sig på broen samtidig. Som amatør-astronom mente Smidt-Jensen, at kunne fastslå, at trekanten ikke var et himmellegeme, og et allieret fly kunne den heller ikke være. Så godt mener han at beherske fjernkendingen af fly. Mærkværdigt var det også, at »trekanten« skulle dukke op lige midt i Østersø-øvelsen.

Rapporteret til NATO- hovedkvarteret

Smidt-Jensen aflagde rapport til chefen om bord. Kaptajnøjntanten var nok forberedt på, at jagerchefen ville afvise iagttagelsen som fri fantasi, men medvidnernes forklaring stemte overens med Smidt-Jensens, hvorefter jagerchefen i går via søværnskommandoen i København lod en rapport gå videre til NATO-øvelsens hovedkvarter. Her synes man nu stærkt optaget af det natlige syn, som i øvrigt også skal være iagttaget fra andre marinefartøjer i nærheden af »Willemoes«.

Civis.

United Press, Associated Press, 15-9-1952.

Politiken 22. september 1952:

(tallerken-

Politiken 22-9-52:

»Tallerken«-mystik over Nord-England

London, søndag. (RB-Reuter).

Alle Londons blade bringer i dag beretninger om »flyvende tallerkener«, som skal være iagttaget over England under manøvrerne Main Bra-

ce, og det engelske luftvåbens sagkyndige er i øjeblikket i færd med at studere rapporter fra ti erfarne officerer og menige, som næsten samstemmende i alle detaljer har fortalt om en »flyvende tallerken«s udseende og opførsel over en flyveplads.

Svenskers oplevelse

Det er anden gang i løbet af en uge, at europæiske observatører, der er kendt med flyvende genstande, har set »tallerkener«. Den tidligere svenske militærflyver *Ture Innala* iagttog i lørdags i Midtsverige »en sneplovformet sky, der med røg boblende fra halespidisen bevægede sig tværs over himmelen med kolossal fart og i meget stor højde«.

Innala tilføjede, at genstanden afkastede en blå-grøn skinnende flage, der ændrede kurs og forsvandt lige så hurtigt i den modsatte retning. Hans hustru erklærede, at hun så det samme fænomen.

Jetjager forfulgt

»Sunday Dispatch« bringer i dag et interview med nogle af de Royal Air Force-officerer, der så »en sølvhvid genstand forfølge en »Meteor«-jetjager over Yorkshire i Nordengland«. Officererne var netop kommet ned efter at have deltaget i en af »Main Brace«-øvelsens flyvninger. Den 31-årige flyverløjtnant *John W. Kilburn* har til avisen afgivet en yderst detaljeret beretning om »tallerkenefænomenet. Han havde sammen med sine kolleger iagttaget »noget der adskilte sig fra alt andet, jeg nogen sinde har set under 3700 timers flyvning under mange forskellige vejrforhold.«

Sølvskinnende og cirkelrund genstand

Det var i fredags kl. 10.53. »Meteor«-jageren var ved at komme ned fra ca. 5000 fods højde. Der var klar himmel med solskin og ubegrænset sigtbarhed. »Meteor«-jageren fløj i retning fra øst til vest, da jeg bemærkede en hvid genstand på himmelen. Den var sølvskinnende og cirkelrund og befandt sig ca. 1000 fod oppe og ca. fem engelske mil bagved flyvemaskinen. Det så ud, som om den bevægede sig med en langsommere hastighed end flyvemaskinen, men den befandt sig på samme kurs.

Løjtnanten udtalte, at den runde skive i nogle få sekunder skød fremad med jævn hastighed for derefter at påbegynde en nedstigning, mens

den samtidig svingede som et pendul.

Da »Meteor«-jageren vendte for at lægge an til landing, så det ud som om genstanden forfulgte den, men efter få sekunder standsede den nedfarten og blev hængende i luften roterende om sin egen akse. Så accelererede den og skød med en ufattelig fart mod vest, foretog en drejning mod sydøst og forsvandt.

Så stor som jet-fly

Løjtnanten anslog genstandens størrelse som svarende til en jet-maskine af »Vampire«-typen og tilføjede, at alle hans kolleger var lige så overbevist som han selv om, at der var tale om en massiv genstand.

Der er ikke den ringeste mulighed for, at den genstand, vi observerede, kan have været en røgtring eller et fænomen, der skyldes udblæsnings-dampene fra en jet-maskine. Vi er også sikre på, at det ikke var en af det meteorologiske instituts vejrballer. Den fart, hvorved genstanden forsvandt, udelukker helt denne mulighed, sagde RAF-løjtnanten.

De andre medlemmer af flyvemaskinens besætning støttede Kilburns udsagn i alle detaljer.

Er det forklaringen?

Ifølge London-bladet »Sunday Pictorial« har luftfartsministeriet fremsat følgende kommentar til fænomenet:

»Vi tror ikke på flyvende tallerkener. Den her omtalte kan være fremkaldt af et søgelys anvendt i en dagøvelse – et optisk bedrag forårsaget af reflekterende lys.«

Politiken 28-9-52:

Det spørger i luften over Karup

»Cirkelrunde genstande med ildhale« observeret

Holstebro, lørdag.

Politiken privat.

På flyvestationen Karup har man hidtil stillet sig skeptisk overfor meddelelserne om »flyvende tallerkener«, men nu tror man på, at der – som presseofficeren, kaptajn løjtnant *Overgaard Mikkelsen*, udtrykte det – er »noget spøgeri i luften«. Nogle af flyvestationens radarfolk så forleden aften en cirkelrund genstand efterfulgt af en ildhale passere flyvestationen i stærk ha-

stighed i retningen vest-øst. Det er agtværdige og ædruelige folk, der iagttog fænomenet, så der er ingen grund til at drage deres oplysninger i tvivl, siger kaptajnløjtnanten.

Politiken 29-9-52:

Hvad i alverden var det, titusinder så?

Et mystisk flammende fænomen jog i aftes på få sekunder over himmelbuen og iagttoges fra utallige steder landet over, hvor titusinder af mennesker undrede sig: Hvad var det? Var det flyvende tallerkener, et meteor eller hvad?

Ingen ved det med bestemthed, men utallige samstemmende beretninger, som kort efter begivenheden, der fandt sted få minutter over kl. 18.30, begyndte at strømme ind til Politiken, synes at afvise muligheden af et meteor. Beskrivelserne er alt for overensstemmende, og beretterne er for manges vedkommende – lærere og ingeniører – så fortlørlige med stjernesked (meteorernes manifestationer), at denne mulighed synes at kunne skydes tilside.

Desværre var den astronomiske sagkundskab i København i aftes ikke til at få fat på, og det samme oplyser vor Århus-redaktion var tilfældet i Århus. På Kastrup Flyveplads havde flyveledelsen ikke selv iagttaget noget. Men man havde haft mange opringninger. Flyvevåbnets ledelse på Værløse Flyveplads havde ikke selv iagttaget noget, men har modtaget talrige rapporter, der nu går videre til flyvevæsenets øverste chef.

Fænomenet dukkede op kl. 18.32–18.33 – tidspunktet er praktisk taget ens i alle meldinger fra hele landet. Der foreligger observationer fra det østlige Sjælland, øst for en linje Vordingborg–Roskilde, fra Nakskov og fra Århus-Grenå-området og fra Sønderborg. Også fra Fyn og fra Skaane forelå meldinger. Utvivlsomt kan man sige, at tusinder af mennesker over hele landet har »set noget«.

Hvad så folk: Beskrivelserne varierer, men alle mener, det er noget usædvanligt. Vi skal søge at uddrage enkelthederne af de mange beretninger fra de mere end 150 mennesker, der har ringet os direkte op.

Iagttagerne synes alle at have set mod syd og har da set genstanden bevæge sig i retning fra vest mod øst, enkelte mener, at den bevægede sig lidt mere mod nordøst, men i flere af disse

tilfælde savnes oplysninger om, mod hvilket verdenshjørne iagttageren selv så.

Formen af genstanden: En del beskriver den blot som »lysende«, men der er mere detaljerede oplysninger: Rund som en skive på højkant: aflang, bredere foran og afsmalnende; torpedoformet eller cigarformet; men alle mener, den havde en hale, som var lige så lang som genstanden selv.

Farven: Lysende, stærkt hvidligt lys på kroppen, halen noget mere gullig, klart koldt lys; skinnende omtrent som Månen; lignede en flyvemaskinevinge ramt af en lyskasters stråler; atter andre mener halens lys var blåligt, grønligt eller skiftede over i det orange.

Bemærkelsesværdigt er det, hvor nøje beskrivelserne passer, bortset fra forholdsvis få uoverensstemmelser. Om genstandens højde siger alle beretninger på nær én, at den passede »under Månen« og forsvandt i en sky.

Talrige bilister har set fænomenet på hjemvejen fra Nordsjælland, under ideelle forhold, hvor de i kuperet terræn er kørt sydpå.

En ingeniør, der var på hjemvejen, standsede op på Strandvejen ved Nivå lige syd for Lyngebækgård. Han iagttog fænomenet ca. 10 sekunder, mener han. Halen syntes godt dobbelt så lang som kroppen. Farven omtrent midt mellem hvidglødende og rødglødende. Halen var noget rødere end selve kroppen. Hans iagttagelser er meget præcise, men differerer fra alle andre ved at han så genstanden passere over himlen oven over Månen.

Hans genstand forsvandt også ind i en sky, men han kunne »følge skæret« og syntes at genstanden drejede opad og bort fra ham.

Med bevægelsen »bort« stemmer han overens med en arkitekt, som så fænomenet fra Gilleleje. Denne synes, den »svingede ind i rummet, bort fra tilskuerne og steg«.

En anden ingeniør, der så genstanden ca. 1 km syd for Rågeleje, beskriver den som cigaragtig formet, næsten som tværnittet af en flyvemaskinevinge. Den lignede en flyvemaskine stærkt oplyst af en lyskasters strålebundt.

Iøvrigt er det bemærkelsesværdigt, at samtlige, der har rapporteret deres iagttagelser til Politiken er enige om, at der ikke hørtes en lyd. Kun én eneste mente at have hørt en fløjtelyd, men om dens forbindelse med fænomenet kan man intet sige.

Farten og højden er der mærkeligt nok kun meget få, der har søgt at beskrive. Holdpunk-

ter hertil er jo også vanskeligt at finde, når afstand og størrelse er ukendt. Men flere bruger samme udtryk: hurtigere end en meget hurtig flyvemaskine – hurtigere end en hurtig jetjager. Det er altså rent subjektive indtryk. Men da genstanden har været meget langt fra iagttagerne – det må den have været, hvis den er set samtidig over praktisk taget hele landet – betyder dette, at dens fart må have været ganske enorm; vi kender jo alle, at jo længere en flyvemaskine er væk, jo langsommere synes den at flyve, dens forskydning i forhold til kendte nære genstande er mindre og mindre, jo længere den kommer væk.

Det er et interessant fænomen, man her har været vidne til, og om det er muligt at give en forklaring, vil den sikkert blive interessant. Et almindeligt himmelfænomen har det afgjort ikke været.

-r.

Politiken 30-9-52:

Utvivlsomt en ildkugle, som titusinder så!

Det pragtfuldt lysende himmelfænomen, der søndag aften for øjnene af titusinder fra Stockholm og Gøteborg i nord, ned over Danmark til Nordtyskland trak en flammende bane vandret over himmelhvælvet fra øst til vest, har utvivlsomt været en ildkugle.*)

Det er meteor-eksperten blandt vore astronomer, observator Axel Nielsen, Ole Rømer Observatoriet i Aarhus, der udtaler dette overfor Politiken. Desværre, siger han, så jeg ikke selv fænomenet. Men alle oplysninger stemmer med en »normal« ildkugles opførsel.

Før man har langt mere præcise oplysninger, er det svært nøjere at bestemme meteorens bane. Men da den efter de forskellige fremkomne oplysninger er passeret lige under Månen, og da Månen på det pågældende tidspunkt stod ca. ti grader oppe på himlen, kan man, såfremt meteorens bane har fulgt nogenlunde den tyske nordkyst, omtrentlig beregne dens højde til 25-30 km over jordens overflade.

Nu må man ikke tro, at det voldsomme lys og fænomenets strålende karakter betyder, at me-

teoren selv har været en kæmpe, et bjerg af sten. For selv en lille sten giver en stor ildkugle. Det, man ser, er den glødende luft, der står om stenen på dens bane gennem atmosfæren. Man vil huske den pragtfulde ildkugle, der 2. oktober i fjor passerede over Danmark og faldt ved Århus. Den kunne ses fra Växjö og Gotland i Sverige og Sydnorge og over hele Danmark. De to stykker, vi fandt, var som en knyttet barnehånd og som en voksens hånd. Og stjerne-skudene forårsages af partikler, der blot er som knappenålshoveder.

- Meteorernes hastighed?

- Kan ligge på 30-50 km i sekundet! (d.v.s. 108.000-180.000 km i timen!). Deres højde kan variere fra denne meteors anslåede højde på 25-30 km til omkring 100 km.

Jo lavere over horisonten, jo kraftigere må lysfænomenet være, for at lysskinnet kan trænge igennem en længere strækning af luften, modsat jo højere på himlen fænomenet optræder, jo stærkere lyser den samme effekt.

Meteoror er kosmiske partikler af vidt forskellig størrelse – fra støvfnug og knappenålshoveder og opefter. Men det hyppigste er små sten, og den voldsomme fart, de har, giver en kolossal energimængde, der omsættes i voldsomme lysfænomener, når gnidningen mod luften opvarmer denne og stenen, der ude fra verdensrummet omtrent har dettes temperatur, nær det absolutte nulpunkt, minus 273,6 grader.

Kæmpe-meteoror er undtagelser

Kæmpe-meteoror er undtagelser, men ikke ukendte. I Arizona findes således et vældigt krater, slået i forhistorisk tid af en sådan kæmpemeteor. Og i 1908 faldt en lignende i Sibirien, hvor et vældigt krater blev slået, og skoven i kilometervide afstande blæstes om af lufttrykket.

De mange, der så det mærkelige og smukke fænomen, må trøste sig med, at det ikke var en flyvende tallerken, men et naturfænomen, der varede få sekunder. I øvrigt fortæller observatoren, at ildkugler kan efterlade sig lysspor i atmosfæren, og at disse lysspor er set stående på himlen op til en halv times tid.

I øvrigt blev lysfænomenet også set af passagererne i den maskine fra London, der skal lande kl. 18.50. Grosserer Victor B. Strand har fortalt »Ekstrabladet«, at synet var så kraftigt, at man et øjeblik troede, det var 'noget', som var ved at kollideres med maskinen; et indtryk, som

*) NB: I artiklen fra 29/9 beskrives retningen som »fra vest mod øst«!

naturligvis hænger sammen med, at man i den højde, maskinen gik i, mangler holdepunkter for en afstandsbedømmelse i modsætning til iagttagere på jorden.

»Göteborgs Posten« beretter om et ejendommeligt fænomen, man så der natten mellem lørdag og søndag fra kl. 23.40 til over kl. 02.00: Tre lysende genstande, som bevægede sig i forskellige retninger. Vi nævner dette for hr. Axel Nielsen, der siger, at det i hvert fald næppe kan have været meteoror eller ildkuglespor at dømme efter det tidsrum, man kunne iagttage fænomenet.

Flyvende tallerkener eller hvad? Ja, hvem ved. Men engang skal vel også denne gåde løses.

-r.

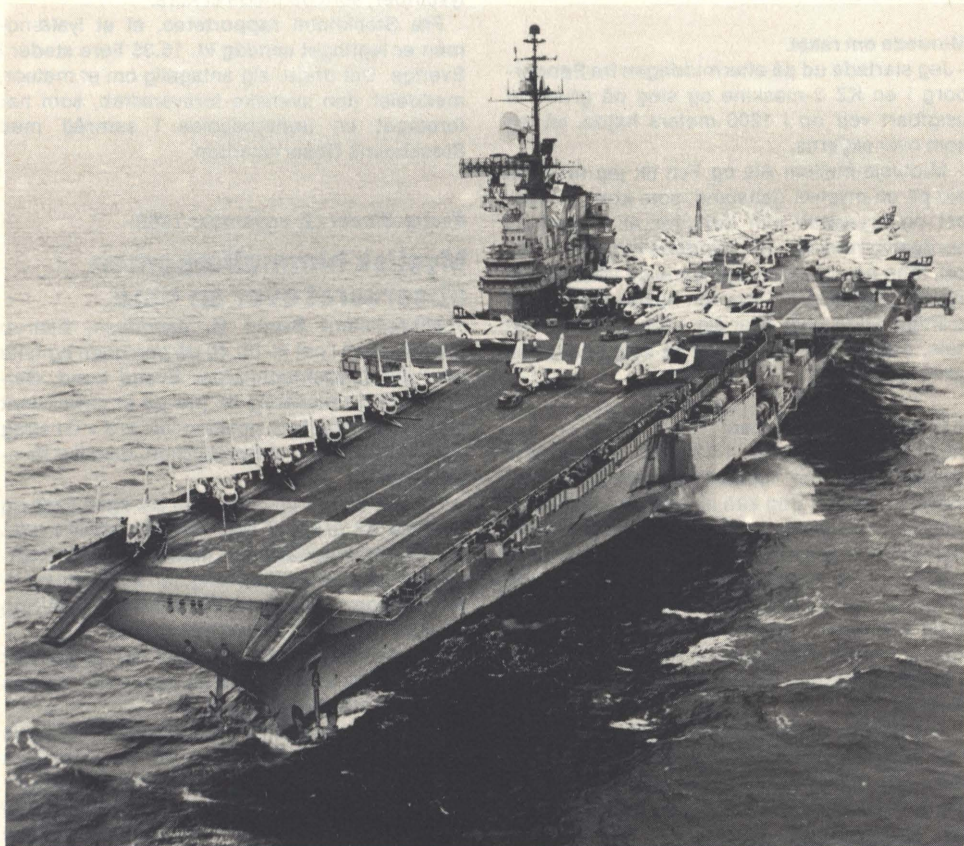
Men hvad var nu det?

Sønderborg, mandag.
Politiken privat.

Den genstand, der i aftes blev iagttaget over hele landet var ikke det eneste fænomen på himlen. Ved 23-tiden i aftes har adskillige sønderborgere set en anden genstand bevæge sig ganske langsomt over himmelhvelvingen over Sønderborg-bugten. Midt igennem den stod en blændende hvid lysstråle, der oplyste det underliggende landskab mere end almindeligt måneskin. Genstanden kunne ses i 5-10 minutter, og på et givet tidspunkt foretog den en drejning om sin egen akse og antog cigarform.

Hangarskibet »Franklin D. Roosevelt«

Foto: US Navy

Dansk pilot mener at have været 500 m fra »Tallerken«

Beretter om, hvorledes han kom i nærheden af søndagens rakett lignende fænomen under flyvning fra Sønderborg til Odense

I løbet af dagen i går fremkom en mængde nye beretninger fra mennesker, som søndag aften har iagttaget et eller flere lysende himmelfænomener af mystisk karakter.

Den hidtil interessanteste iagttagelsesberetning kommer fra privatflyver B. Jensen, Sdr. Boulevard 47, Odense, som ikke alene fortæller, at han i luften fra sin maskine har set fænomenet, men også anslår, at han kun har været ca. 500 meter fra det.

Den odenseanske flyver gjorde sin iagttagelse under en flyvetur fra Sønderborg til Odense, og han beretter:

Mindede om raket

– Jeg startede ud på eftermiddagen fra Sønderborg i en KZ 3-maskine og steg på grund af usigtbart vejr op i 1200 meters højde, så jeg kom over skyerne.

Midtvejs mellem Als og Fyn fik jeg med eet øje på en mystisk genstand, som kom fra syd-øst og krydsede min kurs for at fortsætte i nordøstlig retning. Den mindede mig om en raket, men havde en vandret bane og udsendte et stærkt grønt lys. Desuden havde den meget kraftige hvide spor efter sig – nærmest som en hale, der var ca. fem gange så lang som selve genstanden.

Gav rystelser i maskinen

Jeg så den præcis kl. 17.22, og i det samme mærkede jeg ret voldsomme rystelser i min maskine, hvilket dog kan skyldes, at der på det tidspunkt herskede en temmelig stærk opvind. Den lysende genstand bevægede sig i ca. 1700 meters højde, altså 500 meter over mig, og jeg vil anslå dens hastighed til at være omkring 1000 kilometer i timen; men da jeg hverken kender fænomenets størrelse eller dets nøjagtige afstand fra mig, er dette naturligvis rent gætteværk.

Jeg havde lejlighed til at studere genstanden i ca. 15 sekunder, fortæller Odense-flyveren videre; så var det, som eksploderede den i et glimt, hvorefter den med meget stærkt forøget fart forsvandt ind i skydækket. Det lykkedes

mig ikke siden at få øje på den, og nogen forfølgelse var der selvfølgelig ikke tale om med den fart, den havde på.

Jeg er bombesikker på, udtaler B. Jensen, at det, jeg har set, enten er et afskudt projektil eller et eller andet selvstyret fænomen. Da jeg landede på Beldringe Flyveplads ved 18.20-tiden, så jeg en lignende genstand over pladsen. Den havde en snorlige kurs og en hastighed af 1000–1500 kilometer. Også den havde en lang hvid hale efter sig og forsvandt som i en eksplosion efter fem sekunders forløb.

Odense-flyverens oplysning om, at der har været to lysende fænomener over Danmark i søndagens løb, bekræftes af en række andre beretninger, og ydermere fortæller en forretningsmand i Sønderborg, at han og hans kone søndag ved 23-tiden i flere minutter iagttog en »tallerkenagtig« genstand, gennemskåret af to lysstriber, som dannede et kors.

Fra Stockholm rapporteres, at et lysfænomen er iagttaget søndag kl. 18.35 flere steder i Sverige. Det drejer sig antagelig om et meteor, meddeler den svenske forsvarsstab, som har foretaget en undersøgelse i samråd med Stockholms Observatorium.

Ekstra-Bladet 12. november 1952:

Mystisk himmelfænomen observeret over en time

Trafikassistent Svend B. Jacobsen, Ejstrup Station, stod i nat kl. 00.40 på perronen og talte med landbrugsmedhjælper Svend Lund, Gelballe, da de pludselig fik øje på et cirkelrundt himmellegeme, hvis position var syd – en streg vest – i nærheden af Syvstjernen, men lidt lavere liggende.

Genstanden drejede sig om sin egen akse og skiftede fra grønt til brandgult og stærkt rødt. Flere gange cirklede den som et sekstal i snæver drejning. Af og til sprang den til siden i retlinie, ligesom en fodbold der rammer en mur og springer tilbage til sit udgangspunkt.

Når den bevægede sig, stod der et lysskær omkring den af form som en egerhale, og den udsendte stærke lyskegler.

Nøjagtig fem kvarter efter, at de to mænd fik øje på genstanden, forsvandt den som en brandgul kugle med stor hast i retning stik syd.

Jacobsen og Lund registrerede alt, hvad de så i de fem kvarter, for hinanden for at kunne

tilbagevise al tale om øjenforblændelse.

Jacobsen fik telefonforbindelse med Lunderskov Station, hvorfra den også blev set af flere rejsende på perronen, men først i det øjeblik, da den forsvandt ud af horisonten.

Af teknisk karakter

Trafikekspedienten siger, at han mange gange siden 1941 på sine natlige vagter har observeret meteor, men denne kugle var hverken

stjerne, meteor, flyvemaskine eller noget andet hidtil kendt, og der var ganske givet tale om bevægelser af, som Jacobsen siger, »teknisk karakter«.

Der var ingen lyd i forbindelse med legemet. En fotograf med et godt apparat ville sagtens have kunnet fotografere kuglen, og, siger Jacobsen, det er min store sorg i dag, at jeg ikke fik ringet til en pressefotograf.

Ole Henningsen.

FOTA - ORIENTERING

Som lovet i sidste nr. af UFO-NYT vil FOTA (Forskningsteknisk afd.) fortløbende orientere om forskellige projekter. Den fortløbne tid har haft eet altoverskyggende »projekt«, nemlig at få afdelingen i gang.

En del af tiden er gået med at indrette et beskedent laboratorium/værksted, med reparation og ombygning af bestående instrumenter samt anskaffelse af enkelte nye - lidt primitivt, men dog en begyndelse.

Megen tid er gået med organisation, planlægning, gennemsyn og arkivering af ældre teknisk materiale fra ind- og udland, alt sammen noget, der »bare« skal gøres!

Et lille problem barn har vi også - mange har skrevet til os og bedt om tegninger og diagrammer af detektorer - et punkt, der kan sættes flere spørgsmålstejn efter. De færreste fortæller, hvor velbevandrede de er i elektronikken - skal de have en simpel tegning, eller skal det være et mere kompliceret diagram med spoler, transistorer og integrerede kredse? Har de mulighed for selv at fremstille trykte kredsløb?

Så meget kan dog siges: vi arbejder ihærdigt på at fremstille en standard-detektor med forskellige muligheder. Vi har opstillet en del krav, som vi søger at leve op til - ikke alle af disse er lige nemme at opfylde - derfor: hav tålmodighed med os, afdelingen er kun godt en måned gammel! En ensartet detektortype vil desuden på længere sigt åbne mulighed for relative sammenligningsmålinger.

Der er kommet mange henvendelser, både med tilbud og ønsker om assistance; det tager tid at behandle hver enkelt, men vi søger efter bedste evne at besvare alle forespørgsler.

Et par rapporter er taget under »teknisk behandling«. Den ene af disse omtales udførligt andetsteds i bladet.

Vedrørende projekt »varslingskæde« arbej-

des der i øjeblikket på at finde den mest effektive løsning. Forskellige muligheder behandles, og vi håber at kunne plukke fra de bedste forslag, således at der snart kan komme en udførlig orientering om dette projekt.

FOTA/B.Aa.

UFO'er PÅ RADAR

Bogen »UFO'er på Radar«, som blev udgivet af SUFOI for 2 år siden som det første SUFOI-EXTRA-hæfte, blev udsolgt på rekordtid.

Imidlertid har vi fremstillet et beskedent ekstraplag, som nu sælges til fordel for SUFOI's nye forsknings-tekniske arbejde, som vi venter os meget af i den kommende tid.

Dette er absolut sidste chance for at sikre sig denne koncentrerede viden om problematikken omkring emnet UFO'er på radar.

Oplaget er kun på i alt 30 stk., så det er om at være hurtig!

60 sider i A4-format - rigt illustreret

SUFOI-medlemspris kr. 25,- frit tilsendt
frit tilsendt

(Pris for ikke-medlemmer kr. 30,- inkl. forsendelse)

Bestil venligst pr. giro 9 11 77 25 -
SUFOI,
Postboks 6,
2820 Gentofte

- og skriv »UFO'er på Radar« på talonen til modtageren.

Best tee

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

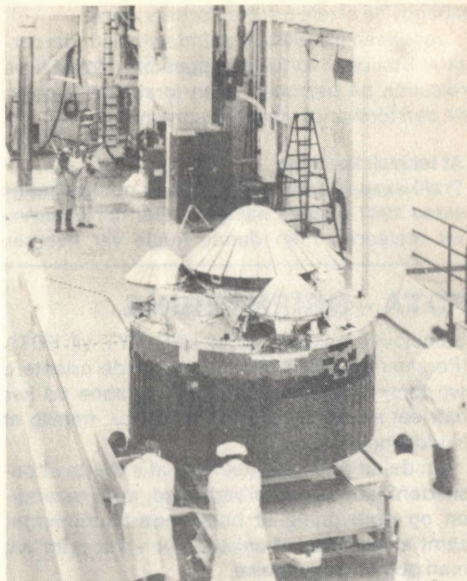
JAPANSK SATELLIT: Den 14. december 77 opsendtes den japanske kommunikations-satellit CS fra Kennedy Space Center i Florida. Satellitten er en af de største, der nogensinde er opsendt ved hjælp af bæreraketten Thor/Delta 2914. Satellitten er ca. 350 cm lang og 218 cm i diameter. Ved starten vejede satellitten 676 kg, og når den har placeret sig i sin endelige, geosynkrone bane, er vægten blevet reduceret til 340 kg, idet den har forbrugt en del medbragt raketbrændstof til banekorrektioner. Satellittens opgave er at fungere som mellemstation for telefon- og TV-signaler mellem de japanske øer.

N.N. 244/77

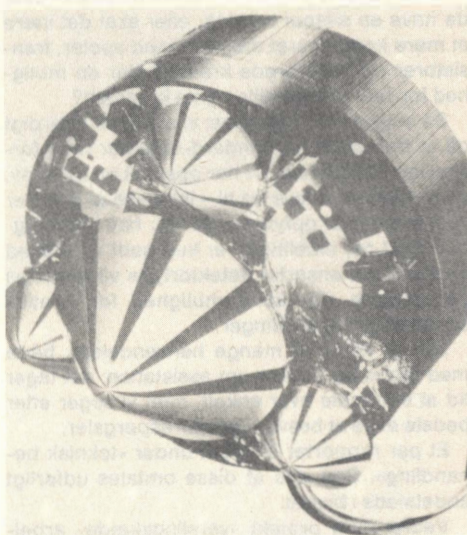
NASA 1978: På nuværende tidspunkt har NASA planlagt 25 opsendelser i løbet af 1978. Et par af de mest interessante bliver sikkert opsendelsen af Pioneer Venus A og Venus B. Venus A forventes opsendt i maj 78 og skal bringes i bane om Venus. Venus B, den såkaldte Venus-bus, indeholder én stor og 3 mindre, identiske sonder, der alle skal undersøge Venus-atmosfærens nederste lag under deres passage mod overfladen.

N.N. 256/77

Pioneer Venus Multiprobe »bussen« med de 3 små og 1 stor sonde forrest. Den cylindriske del af Orbiter-delen er dækket af solceller.

Model af Pioneer Venus skubbes hen til afprøvning i et vakuum-kammer i Hughes Aircraft Company.

JOP-MISSION: NASA har foreløbig udvalgt 114 videnskabsmænd, der skal medvirke ved den såkaldte Jupiter-Orbiter-with-Probe mission, der skal iværksættes i 1981-82. Projektet omfatter afsendelsen af en dobbelt-sonde mod Jupiter, hvor den ene sonde del går i bane om Jupiter, og den anden del sendes ned mod planetens overflade.

Skønt andre sonder tidligere har passeret eller vil passere Jupiter, giver JOP-projektet for første gang muligheder for at foretage både direkte målinger og målinger på afstand af den store planet, dens omgivelser og måner. Målingerne kan yderligere foretages i et længere tidsrum og fra forskellige banepositioner.

Orbiter-delen, der skal blive i bane om Jupiter i mindst 20 måneder, og sonden, der sendes ned gennem atmosfæren, skal bringes i bane om jorden ved hjælp af rumfærgen, og startes fra en bane om jorden på sin knap 3 år lange tur til Jupiter. Først når dobbeltsonden er ca. 55 dages rejse fra Jupiter, skilles satellitten i en Orbiter- og Probe-del, der derefter vil tage sig af hver sine opgaver. Det forventes, at Probe-delen vil kunne transmittere sine data tilbage til jorden via Orbiter i ca. 30 min., der er den tid, man venter Probe-sonden vil overleve under sin tur ned gennem Jupiters atmosfære.

Sp. 19/12

INTELSAT IV-A: Den femte Intelsat IV-A kommunikationssatellit opsendtes den 6. januar 78. Satellitten vejede 1515 kg ved opsendelsen og skal anvendes som relæstation i Stillehavsområdet. Satellitten er konstrueret til at klare mere end 6000 telefonsamtaler og 2 TV-programmer på samme tid. Intelsat-satellitterne ejes af den Internationale Telekommunikations-Satellit Organisation, der omfatter 101 nationer.

N.N. 250/77

PIONEER 11 OG SATURN: Pioneer 11 vil passere lige uden for Saturns ringe ved mødet med kæmpeplaneten i 1979. Sonden vil passere ringkanten i en afstand af 30.000 km og vil derefter svinge ind under ringene og ved passagen nå ind på en afstand af 25.000 km fra Saturns overflade. Man har korrigeret Pioneer's bane til en udvendig - i stedet for som tidligere planlagt en indvendig - ringpassage, for på denne måde at kunne anvende Pioneer som en slags stiftinder for de to Voyager-rumskibe, der nu er på vej mod Saturn.

Pioneer 11 vil passere Saturns ring-kant i ca. samme afstand som forventes anvendt ved Voyager 2's bane, når denne sonde ved hjælp af Saturns tyngdekraft slynges mod sit næste mål - Uranus.

N.N. 256/77

Er der system i de russiske bemandede rumflyvninger?

Det er der selvfølgelig. Spørgsmålet er blot, om vi kan finde ud af det. Der siver til stadighed oplysninger ud, og efterhånden er det muligt ved hjælp af passende analyser at komme med en forudsigelse af rummissionernes art og navnene på de kosmonauter, der deltager i dem.

I pausen efter Saljut 1-Soyuz 11 missionen, der endte tragisk med de tre ombordværende kosmonauters død, videreudviklede man både Saljut- og Soyuzrumskibene. Ved Saljut er de mest markante ændringer omplaceringen og omdimensioneringen af solpanelerne og ved Saljut 6 tillige monteringen af en dockingport i »bagenden« med ændring af motorsystemet til følge.

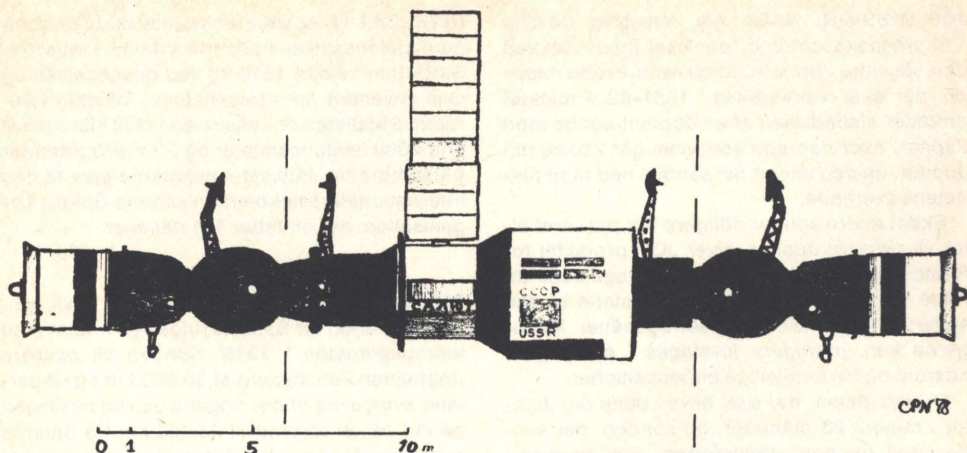
Soyuz udvikledes i 2 typer, der hver fik sin egen testflyvning med henholdsvis Soyuz 12 og

Soyuz 13. Soyuz 12 var et eksempel på færgetyper, der ikke har solpaneler, men derimod kun kemiske batterier samt knappe forsyninger af livsfornødenheder. Typen har en uafhængig flyvetid på ca. 2 døgn. Ved sammenkobling med Saljut kan flyvetiden forlænges til i hvert fald 3 måneder. Alle senere missioner pånår 13, 16, 19 og 22 har været med denne type.

Soyuz 13 ligner mest den gamle Soyuz med solbatterier. Disse er dog blevet reduceret i størrelse. Denne type har fløjet missioner på indtil 8 døgn. Foruden Soyuz 13 fløj denne type i missionerne:

1. Soyuz 16, der var forberedelse til ASTP (Apollo-Soyuz test project), var bemanded med ASTP back up besætningen Filipjenko og Rukavishnikov.

2. Soyuz 19, der var den egentlige ASTP flyvning, hvor Leonov og Kubasov kobledes deres Soyuzrumskib sammen med det amerikanske

Saljut sammenkoblet med 2 Soyuz-rumskibe

Apollorumskib, bemanded med Stafford, Slayton og Brand.

3. Soyuz 22 med Bykovsky og Aksjonov var back-up rumskib til ASTP, men havde fået dockingudstyret udskiftet med et østtysk multispektralkamera, hvormed de fotograferede Østtyskland og Sovjetunionen. Efter ulykken med Soyuz 11, hvor der optrådte et pludseligt trykfald i kabinen, tog man konsekvensen af dette, og i alle senere rumflyvninger har kosmonauterne været iført trykdragter under de kritiske faser, herunder start og landing. Men dette har bevirket, at man af plads- og vægthensyn kun kan medføre 2 kosmonauter i Soyuz.

Saljut-missionerne kan inddeles i 2 hovedtyper: Den fortrinsvis militære (m), der foregår i lav bane (ca. 260 kms højde) egnet for fotorekognoscering, samt den fortrinsvis videnskabelige (s), der foregår i en høj bane (ca. 350 kms højde), som er mere stabil end den lavere. m-versionen medfører en kapsel, der kan foretage re-entry, og på denne måde kan man sende udstyr tilbage til jorden (film?), også efter at sidste besætning er landet.

Denne inddeling afspejles ved, at kosmonauterne også kan inddeles i 2 hovedgrupper. Antagelig har gruppen tilknyttet de videnskabelige Saljut missioner også bidraget til »solo«-missionerne Soyuz 13, 16, 19 og 22.

En anden inddeling af kosmonauterne er i piloter (p) og »ingeniører« (i). Denne sidste beteg-

nelse dækker i princippet blot »den anden kosmonaut« uden at specificere, hvad han foretager sig under missionen. Ved at lave en tabel med de kosmonauter, der stadig er aktive (antagelig er der fejl i denne liste) i en rækkefølge, der afspejler deres sidste opsendelse og opdelt i to kolonner, alt efter om kosmonauten har foretaget én eller flere rumflyvninger, kan man vurdere, hvem der skal deltage i de næste flyvninger.

Udspionerer spionerne

Gregory Roberts, sydafrikansk radioamatør, hævder, at han er i stand til at aflytte signaler fra sovjetiske spionsatellitter, som overflyver og fotograferer sydafrikanske områder. Roberts siger til SAPA, det sydafrikanske nyhedsbureau, at han kan konvertere satellitternes signaler til fotografier ved hjælp af elektronisk udstyr, han har udviklet. De elektroniske kameraer i spionsatellitterne er, ifølge Roberts, så følsomme, at de kan tage billeder af emner, som er mindre end to kvadratmeter store.

Politiken, 15. apr. 78.

Tabel:

1 mission	2 eller flere missioner	
Chrunov	Nikolayev	?
Shonin	Popovich	mp
Lebedev	Filipstjenko	sp+
Artjukhin	Rukavisnikov	si+
Sarafanov	Lazarev	sp+
Djomin	Klimuk	sp+
Sholobov	Sevastianov	si+
Aksjonov	Leonov	sp+
Sudov	Kubasov	si+
Roshdestvensky	Wolinov	mp
Glaskov	Bykovsky	sp+
Kavaljonok	Gorbatko	mp
Rijumin	Grechko	si
Romanenko	Makarov	si
Djanebekov	Gubarev	sp
Remek (CS)	si	

Tabellen fremkommer ved, at missionerne til Saljut 3 og 5 har givet et index m til kosmonauterne; de resterende missioner har givet et s. som index. Både Saljut 3 og 5 var i lav bane om jorden og sendte begge kapsler ned. Kosmonauterne med m fløj på missionerne Soyuz 14, 15, 21, 23 og 24.

Kosmonauterne, der har fløjet med Saljut 6, har enten også fløjet med Saljut 4, det vil sige Gubarev, Grechko og Makarov (der ikke nåede det, fordi opsendelsen af Soyuzrumskipet mislykkedes), eller også har de været medlemmer af back-up besætningerne til ASTP, altså Romanenko og Djanebekov. Kavaljonok og Rijumin kan også have været tilknyttet Saljut 4 projektet, derimod er tjecken Remek først ret sent blevet »sat på« den pågældende mission.

Vi vil nu kigge lidt på det hidtidige forløb af Saljut 6 missionerne.

Saljut 6 blev opsendt den 29.9.1977 i en lav bane. Få dage efter blev banen dog korrigeret til en højde af ca. 350 km. Den 9.10.77 opsendtes Soyuz 25 med Kavaljonok og Rijumin. Den planlagte sammenkobling mislykkedes, og rumskipet måtte lande efter kun 2 døgn's ophold i rummet. Soyuz 26 med Romanenko og Grechko blev opsendt den 10.12.77. De kunne docke (foretage sammenkobling. red.) den følgende dag, og det foregik ved den agterste dockingport. Den 20.12 foretog Grechko og Romanenko en rumvandring for at inspicere (man burde næsten sige expicere) det forreste dockingsystem. Man konstaterede, at dette ikke fejlede noget. Den 10.1.1978 opsendtes derfor

Soyuz 27 med Djanebekov og Makarov, der den følgende dag kobledes sammen med Saljut 6 via den forreste dockingport. Efter fælles eksperimenter (herunder vibrationstest af hele rumskipskomplekset) landede Djanebekov og Makarov med Soyuz 26 den 16.1.78. Allerede den 20.1. startede Progres 1 med forsyninger til Saljut. Progres er en speciel ubemandet version af Soyuz og som følge deraf har man fået et ret stort tank- og fragtskib. Progres vejer 7 t mod Soyuz 6,5 t og kan medføre 2,3 t forsyninger, herunder brændstof til Saljut. Da denne version ikke har varmeskjold eller andet landingsudstyr, anvender man den til skralde spand og lader den brænde op i atmosfæren. Progres 1 kobledes den 22.1 sammen med Saljut 6 ved den agterste dockingport. Det er den eneste, der kan anvendes til brændstofoverførsler. Progres 1 var koblet sammen med Saljut i 2 uger. Den 2.3.78 opsendte man Soyuz 28 med Gubarev og Remek. Remek er tjekke og var den første østeuropæiske kosmonaut opsendt i forbindelse med interkosmos samarbejdet. De kobledes sammen dagen efter opsendelsen og opholdt sig i Saljut i en uge. Den 10.3 landede Soyuz 28 og den 16.3 landede Soyuz 27 med Romanenko og Grechko, der dermed havde sat en ny varighedsrekord: 96 døgn 10 timer mod 84 døgn 1 time, som Skylab-astro-nauterne Carr, Gibson og Pogue havde hidtil.

Da forsyningerne i Saljut ikke er opbrugt endnu, og da der har været forlydender, dels om næsten-kontinueret bemandet flyvning med Saljut 6 og dels om, at en polak og en østtysker endnu i år skulle på rumflyvning, er det vanskeligt at forestille sig andet end at næste fase af Saljut 6 projektet må starte i nærmeste fremtid. Der vil være mulighed for flere missionstyper, men der vil være brug for forsyningsmissioner med Progres (eller eventuelt en Saljut-Saljut sammenkobling; der var nogle mystiske Kosmosflyvninger i 1977, bl. a. Kosmos 929, der udsendte Saljut-type telemetri og foretog omfattende manøvrer). Da der skal være plads til flere interkosmosopsendelser, vil det være naturligt, at man fortsætter, hvor man slap, altså en grundmission med diverse besøgende rumskibe. Besætningerne til disse missioner vil til dels blive taget fra de kosmonauter, der endnu ikke har fløjet, men der vil sandsynligvis også være veteraner om bord. I tabellen er der sat et kryds ved de kosmonauter, der har størst sandsynlighed for at deltage i missionerne. Til

grundmissionen antager jeg, at man vil anvende enten Leonov, Lazarev eller Filiptjenko sammen med Ivantjenko eller Andrejev (ASTP back up) og til interkosmos erfarne piloter som ovennævnte eller Bykovsky og måske Shonin eller Nikolayev samt en polak og en østtysker.

Skulle man opsende en militær Saljut senere på året, vil man nok se nogen af kosmonauterne i aktivitet. Men i første omgang koncentrerer man sig nok om Saljut 6 samt eventuel Kosmoljot (sovjetisk »rumfærge«).

C/PN

José Antônio da Silva's utrolige eventyr

(4)

A. Analyse af hændelsens teknologiske aspekt.

Dette aspekt er det, der traditionelt i UFO'er ser flyvende maskiner der kommer fra rummet og i deres besætninger ser udenjordiske skabninger:

1. Beskrivelse af maskinen

Som René Fouéré med rette bemærker, falder det UFO, der er tale om, uden for den beskrivelse, der er den almindelige for disse maskiner. Denne konstatering, som umiddelbart taler imod en bestemt sammenhæng i fænomenets ydre aspekter, kan være noget chokerende for den del af offentligheden, som ville være tilbøjelig til at indrømme muligheden af, at der eksisterede runde og strømlinede maskiner af form som »flyvende underkopper«, men for alt i verden ikke »flyvende djævlespil« forsynet med skråstænger til at forbinde de to hoveddele med hinanden, lidt i retning af en markeds-karussel. Men det må ikke tabes af syne, at selv om den cirkulære form, foroven forsynet med en kuppel, er den oftest beskrevne, findes der desuden en stor mangfoldighed af UFO'er med forskellige former.

Man må så spørge sig selv, om det af J. A. da Silva beskrevne UFO er dukket op andetsteds; og det ser ud til, at dette spørgsmål må besvares med et ja: d. 24. januar 1967 i Yorba Linda (Californien) observerede og fotograferede en lille dreng med polaroid-film et mørkt objekt, »af metallisk udseende, men uden at reflektere noget lys«, mens den fløj hen over byen. Dets form var »som en høj hat« og fremviste fire skråstænger, der udgik fra den nedre del og spredte sig. Hvis man i det brasilianske tilfælde husker, at skråstængerne kunne glide langs

med deres akse, og hvis man husker det flyvende UFOs omdrejningsbevægelser, når man frem til et ydre, der udmærket kan sammenlignes med det, der blev fotograferet i Yorba Linda*).

2. Størrelse og teknik

Man kan ikke undgå at fundere over Bebedouro-UFOets små dimensioner: 3 meter i diameter, – det giver omtrent 7 m² – og to meter i højden til at huse de tre bortførere og deres fange foruden sæder i kabinen, belysnings-system, styrestænger, for ikke at tale om væggenes tykkelse og maskineriet.

Det sidste tales der meget lidt om: et styre-aggregat man trækker i her, et andet der går i gang dér, uden at glemme »det voldsomme lys«.

Man kan selvfølgelig altid forestille sig, at »motorerne« er installeret i de to hoveddele, i miniatureformat, men man kunne lige så godt forestille sig, at lysets stroboskopiske effekt har udøvet en hypnotisk fascination på vidnet og har forstyrret hans begreber om hændelsernes successive forløb samtidig med, at det har »im-planteret« i hans sind nogle »præfabrikerede«

*) Dette tilfælde blev undersøgt samtidig af NICAP og MUFON. Der blev udført ikke mindre end tre fotografiske analyser af tre forskellige specialister fra den første gruppe; to af dem blev overbevist om fotoets ægthed. Se artikel af Ann Duffel i FSR, særnummer nr. 5, november 1973, pp. 26 til 35.

erindringer uden forbindelse med oplevelsens sande natur*).

3. Ufonauternes udstyr

Osse på dette punkt er beretningen fattig på detaljer: ved mødet med jorden er væsenerne iført en dragt med metallisk udseende, inkluderende en hjelm med noget, der minder om et respirationsapparat. Det mærkelige er nu, at vidnet inde i UFOet *uden nogen forudgående forberedelse* forsynes med en hjelm magen til, som ikke senere tages af på noget tidspunkt. Her kunne man tænke sig, at ufonauterne havde i sinde at tage en jordbo til fange, og at hjelmen havde været indrettet til dette formål. Lad det nu være. Men indendørs på basen optræder ufonauterne utildækket, og hvor mærkeligt det end forekommer, giver vidnet ikke flere detaljer ang. deres beklædning – før han kommer til det »velvillige væsen«, som dukker op i slutningen af beretningen.

Skal man deraf slutte, at bortførerne ikke havde noget tøj på på dette tidspunkt? Denne detalje fører i forbindelse med den almindelige beskrivelse af de »skæggede dværge« og med det nærmest mystiske præg i slutningen af rapporten uundgåeligt til, at der opstår en forbindelse mellem denne sag og de deliristiske udtalelser, som en fransk kontaktperson, der for nylig er dukket op, er fremkommet med.

Hvis vi vender tilbage til vidnet, får dr. Aleixos rapport én til at tænke sig, at hvis han har beholdt hjelmen på indendørs på ufonauternes base, er det fordi luften dér ville have været umulig for ham at ånde i (jf. hans fornemmelse mht. de fire lig, der var udstillet i lokalet). Men hvordan skal man så forklare, at han ikke kom ud for problemer, da man løftede det nederste af hjelmen op for at tvinge ham til at drikke indholdet af en kubisk beholder? Og antages det for givet, at røret udgår fra dette sted, hvordan kan dette så have fundet sted? Rapporten forbliver tavs ang. dette punkt.

*) *Vidnets upræcise vurdering af bortførelsens samlede varighed, som kan fortolkes på andre måder end i relativitetsteoretiske vendinger, sammenlignet med den meget hypotetisk forekommende forvirring mht. til netop dette punkt i andre tilfælde med »nærkonfrontation« gør, at man ikke bør negligere dette forskningsspor.*

Tilbage er der »englen«, som viste sig i slutningen af rapporten. I sine kommentarer viser M. Fouéré sig temmelig utilpas ved denne del af beretningen, og man forstår ham: skaber den ikke en kedelig tvivl angående vidnets objektive og ellers fornuftsbetonede holdning på netop dette punkt og derigennem om hele forløbets reelle indhold?

Vi har set, hvordan præsidenten for GEPA forlader dette vildspor, og hans forestilling passer godt sammen med, hvad man ved om de hallucinatoriske processer, som opstår spontant hos de mest velafbalancerede individer under omstændigheder i forbindelse med længere tids faste, fysisk udmattelse eller frygt. Den er altså fuldstændig acceptabel. Den lider under den ulempe og logiske mangel, efter min mening, at den i tavshed forbigår to detaljepunkter: for det første at det netop er tilsynkomsten af denne engel, der sætter en stopper for *fangens prøvelser* på et tidspunkt, hvor alt i ufonauternes opførsel, til og med den iscenesættelse der var arrangeret for hans skyld, lod formode, at han kun havde små chancer for at nå tilbage til jorden i levende live.

Det andet punkt er, at det »velvillige væsen« meddeler vidnet nogle »afsløringer/-åbenbaringer«, som han ikke kan videregive til nogen, ikke engang til de udspørgere, der kom for at udspørge ham, og på den måde sikrer sig en forbundsfølle og et stiltiende løfte fra vidnets side, hvad der var mislykkedes for de »skæggede dværge«.

Kan man ikke fra da af antage, – hvad der ville kunne berolige René Fouérés skrupler – efter et gennemsyn af andre tilfælde af samme slags*) – at »det velvillige væsen« blot var en slags robot med den opgave at manipulere vidnets følsomhed, men på et andet register?

Vi har hermed nået grænserne for, hvad det er muligt at erkende i et forsøg på en »teknologisk analyse« af denne hændelse.

Der vil nok ret hurtigt kunne opnås enighed om, at resultatet er nok så pauvert.

B. Analyse af hændelsens symbolske aspekt

Denne anden del vil nok være svær at acceptere for dem, der i UFOerne og deres piloter kun vil se »rumrejsende«, der kommer og besøger vores planet ved hjælp af en revolutionerende

*) Se pkt. 2. i G. Creightons kommentarer.

teknologi, og for hvem det er hævet over enhver tvivl, at fiskekroge, knive, konserverdåser og beklædningsgenstande – ikke at forglemme en pengeseddel på 100 gamle cruzeiros – som er taget fra vidnet, nu figurerer på et eller andet »De intergalaktiske konfederationers museum«.

I erkendelsen af denne slags fordomme tror jeg at det med en smule enkel objektivitet vil vise sig, at det symbolske aspekt alligevel lader sig fremstille.

Dette synspunkt er, som vi allerede har set, blevet fremsat af Gordon Creighton og præciseret af dr. Jacques Vallée, men det er let at se, at denne måde at nærme sig tingene på endnu kun befinder sig på sit første fاملende stade, – en situation, som jeg i første række tilskriver mentale blokeringer af psykologisk natur midt i hjertet af selve det fællesskab, som har sat sig som mål at studere fænomenets nøjagtige karakter alvorligt og som påstår at være uden forudfattede meninger. Det har været sagt og skrevet, at afvisningen af at tilkende den extra-terrestriske fortolkning af fænomenet en større grad af sandsynlighed kan hidrøre fra en hemmelig frygt, fra en følelse af uro, usikkerhed eller frygt. Hvad mig selv angår, forekommer det mig, at denne frygt kunne være betydelig mere udtalt, hvis man hæfter sig ensidigt ved fænomenets »magonianske« side. Faktisk føres man af denne fremgangsmåde til at forestille sig eksistensen af væsener, der ikke længere har slået sig ned på en fjern base på den anden side af Plutos omkredsningbane og er i stand til at foretage tidsrejser, på det materielle plan, i vor omgivende verden. Langt snarere føres man til antagelsen af existensen af en »anden verden/virkelighed«, som udspringer i den umiddelbart omgivende verden på vor planet og somme tider intervenserer for at påvirke vor udviklings forløb mod mål, som er uforståelige for os i en betydning, som er passende for den, men ikke nødvendigvis er det for flertallet.

Jacques Vallée bemærker – og man skal være usædvanlig uvidende om disse spørgsmål, hvis man ikke anerkender, at hans bemærkninger sædvanligvis bygger på et solidt grundlag – at *indholdet* i hændelsen ved Bebedouro, rensat for anekdotiske sider – UFOets form, ufonauternes udstyr, osv. – på en bemærkelsesværdig måde beskriver de klassiske etaper i den esoteriske indvielse, således som det praktiseres

af de store hemmelige selskaber, som har en langt større udbredelse og er langt mere aktive, end man i almindelighed antager.

Jeg vil forklare nogle detaljer mere udførligt:

1. – *Stenen* »betyder i traditionen et sted, hvor man må vælge. Der eksisterer en direkte forbindelse mellem ånden og stenen«; med disse vendinger begynder ti sider kommentarer og sammenlignende studier, der er helliget dette ord i »Dictionnaire des Symboles/Symbol-ordbog«, forfattet af Chevalier og Gheerbrant. Endvidere: »Den rå sten kommer ned fra himlen (. . .); metaforiseret stræber den på ny mod himlen (. . .); den betragtes endvidere som androgyn/tvekønnet (. . .); den kan være konisk eller kubisk. Den koniske sten repræsenterer det mandlige element og den kubiske det kvindelige element«.

Lad os sammenligne med beretningen: Vidnet opfordres til at vedsvælge en grøn væske (se nedenfor) i en kubisk beholder, hvorinden der ses en pyramide; den rå, uforarbejdede sten (lokalets nøgne vægge) fører tanken mod det androgynne væsen og sidenhen kommer en »engel« til syne. Lad os fortsætte med at citere: »som følge heraf findes de mandlige og kvindelige principper forenet (inden i kubussen). Stadig denne tvekønnethed; ved at følge det rent logiske aspekt – og ikke forklarende – i dette forløb, står vi pludselig over for noget virkelig sammenhængende.

Men lad os fortsætte: »(Stenen) spiller en vigtig rolle i relationerne mellem himlen og jorden (. . .) Er det ikke netop, hvad mester Ekhart i øvrigt lærer os, at stenen er synonym med erkendelsen? I denne sammenhæng er den kubiske sten med pyramiden symbol for de vises sten: pyramiden der går op over kubusen, fremstiller det åndelige princip der bygger på en basis af salt (alkymistisk) og jord (. . .). Stenen, som er livseliksiren, og som, efter hvad Raymond Lulle siger, genskaber planterne (den grønne drik), er symbolet for sjælens (evt. åndens o.a.) genfødsel ved den guddommelige nåde, for dens forløsning« (ordene er understreget i teksten).

»Den flade sten repræsenterer ifølge en folkelig overlevering de to videnskaber: den ekso-teriske (hvid side) og den esoteriske (sort side). Den er således symbol for verdenskendskab, adgangen til den vej, som forbinder de levedes og dværgenes to lande«.

2. - den grønne farve: »(. .) ifølge Fulcanelli er den indiske gudinde for det filosofiske stof (. .) grøn på kroppen (. .). I Islam er Khizr, den Grønne Mand, inkarnationen af det guddommelige Forsyn. Han havde bygget sit hus på verdens yderste punkt, dér hvor det himmelske og det jordiske hav mødes. Den, som møder Khizr, bør undlade at stille spørgsmål, men acceptere hans råd, hvor besynderlige de end måtte forekomme.«

Ufonauternes chef anmoder vidnet om at overlade ham sine jordiske våben, skønt han selv lige har demonstreret, at de, han selv råder over, er mere effektive og lammer uden at dræbe. »Thi Khizr anviser, som enhver virkelig indviet, sandhedens vej under ofte absurde former.« Endvidere, »den røde farve er en mandlig farve, den grønne en kvindelig farve: det ild-pust som paralyserer vidnet, er rødt udvendigt, grønt indeni; man genfinder her tvekönnetheden.

3. - *pyramide*: »Ifølge A. D. Sertillanges er pyramiden, der er væltet om på spidsen, billede på den åndelige udvikling (jf. Lulle ovenfor). Den er også mødestedet mellem to verdener: en magisk verden, knyttet til nogle begravelsesritualer med et ubestemmeligt indhold, der angår livet eller overgangen til en supratemporær tilværelse; og en rationel verden, der bygger på geometri og konstruktionsmetoder«.

Efter at have trykket den grønne væske i pyramiden forstår fangen bedre og bedre, hvad det er ufonauternes chef spørger ham om.

4. - *sort*: »Selv Jesus fremstilles undertiden i sort, nemlig når han fristes af djævelen«. Det »velvillige væsen« har en sort kjortel på. Vidnet spørges, om det drejer sig om Jesus: han benægter. Kunne det måske være en helgen? Han smiler »og taler om andre ting«. (Hulvio B. Aleixo).

5. - *dværgene* »personificerer det ubevidstes ukontrollerede manifestationer (. .). I adskillige religioner ser man guder og helgener, der knuser dæmoner under deres fødder i form af dvæрге«.

Det er nu på tide, at vi konkluderer mht. de forskellige relationer, der består mellem disse elementer: vi finder hver gang begreber af mystisk natur samt begreber, der vedrører åndelig

udvikling og de to verdener, den materielle og den åndelige.

Lad os til slut give en oversigt over foretagne undersøgelser af andre træk fra menig da Silvas eventyr:

1. Han fratages ét eksemplar af alle genstande, som der er to af: i indvielsesritualet indvilliger kandidaten i at overlade alle de goder til fællesskabet, som ikke er uundværlige for ham, d.v.s. dem, som han har i flere eksemplarer.

2. Han fratages sit identitetskort: under de samme ritualer mister den nyankomne sin gamle identitet, når han står ansigt til ansigt med det fællesskab, som modtager ham. Fra nu af bærer han sit indvielsesnavn, som er valgt i overensstemmelse med et princip eller en dyd/talent, som er hans specielle eller som det pålægges ham at være en værdig repræsentant for.

3. Man anbringer ham i selskab med ubevægelige menneskekroppe: Adeptens indvielsesvej består bl. a. i en »gravlægning« hvorunder han fremsætter ønske om at give afkald på sin gamle personlighed; graven er en stensarkofag. Man kan uden tvivl ligeledes finde et symbolsk indhold i det forhold, at de fire kroppe tilsyneladende nedstammede fra forskellige menneskelige racer (den gule undtaget): vidnet føler, at han er pålagt en mission, nemlig at være fører eller guide for de »udenjordiske« ved deres ankomst til Jorden.)

4. »Englens« tilsynekomst bringer truslerne fra hans bortførere til ophør: adeptens nylige optagelse skal nu sættes på prøve; hvis han har en retlinet karakter uden brist, vil han modstå det pres, han udsættes for til at begå visse handlinger ved mødet med disse menneskers fællesskab - endog hvis han udsættes for »livsfare«. Når fangen tror, hans sidste time er kommet, vil han begynde at læse sin rosenkrans. Der vil da fremtræde et »gudgørende væsen« som vil berolige ham i hans frygt, og pludselig befinder han sig på jorden, løsladt på uforklarlig vis: han har bestået prøven. Det er måske på denne måde, man også skal opfatte vidnet António Villas Boas' »mislykkede indvielse«. Den fristelse han kom ud for, var af sexuel karakter: efter favntaget støder det kvindelige væsen vidnet fra sig; kort efter løslades han.)

5. Man binder ham til fællesskabet ved hjælp af en hemmelighed, som gør ham til en indviet: hvad dværgene ikke var i stand til - at få den fangne til at deltage i deres projekter - det sik-

rer det »godgørende væsen« sig på en anden måde: med tillid og mildhed.

Mange vil uden tvivl i det foregående kun kunne se en ophobning af forældet overtro og absurde forestillinger: det var heller ikke min hensigt at vise det modsatte.

Jeg har blot villet vise, at ved siden af den »teknologiske« fortolkning af forskellige UFO-hændelser, som er det plan, hvor adskillige ufologer gennem snart mange år stopper op – og det uden større succes må man erkende – så ser det ud til, at der findes et fortolkningsplan af en anden art, som er mindst lige så rigt på oplysninger som det første: De, som på nær hold har været vidne til kontaktpersoners ustyrlige vidtløftigheder, når de har befundet sig i en situation, præget af forudgående mystiske oplevelser, eller som er blevet slået af de uimodsigelige lighedspunkter, som eksisterer mellem UFO-fænomener og Maria-syner,*) vil være enige med mig.

Jeg har ligeledes villet understrege, at størstedelen af dette andet fortolkningsplan henviser til traditionelle vedtagne kendsgerninger inden for den historieskrivning, der omhandler denne klodes folk.

4. KONKLUSIONER

For nu at komme til ende med dette tilfælde, vil jeg indskrænke mig til en vurdering af, hvad der reelt set måtte være indeholdt af ting af afgørende betydning i tilfældet ud fra en objektiv og rationel undersøgelse af »UFO-fysik«. Jeg må da tilstå, at efter min mening, – og her må René Fouéré undskylde mig – er der *intet sådant indhold af afgørende betydning*: Bebedouro-tilfældet indeholder efter min mening ikke nogen kendsgerning, som det er muligt at behandle videnskabeligt som sådan – bortset fra undersøgelser af det relativistiske fænomen med tidsudvidelse, som blev foretaget af dr. Ende, og som kun har karakter af gætterier og skråbelighed.

Vi står faktisk over for noget, der ligner en science-fiction historie, temmelig udspekule-

*) *Er det nødvendigt at genkalde, at Maria, gennem sin nedstamning, er fortolker af de jordiske forhold, og ved sit ægteskab af de himmelske forhold? Hun er placeret ved grænsen mellem de »nedre« forhold og dem i »det høje« (jf. ufonautchefens gestus.)*

ret, krydret med en anelse magisk-eksotisk tilsætning og med det yderligere spændingsmoment, at den antages at have præsenteret et levende menneske for os, som vi har haft lejlighed til at se et fotografi af, og ikke en romanfigur.

Det er ikke, fordi de »ufonauter«, som vi er blevet præsenteret for i dette eventyr, svarer til et eller andet bestemt mentalt skema, vi måtte have angående hvad der skulle være »virkelige extraterrestriske væseners« fremtoning eller handlingsmønster, således at vi skulle være nødsaget til at acceptere denne som mere autentisk eller sikker end manganen en anden »kontaktperson«-beretning, som mange gange kan være bedre underbygget fra begyndelsen.

Det ville have været rart, om man havde haft en medicinsk rapport til rådighed angående dette vidnes fysiologiske tilstand efter dette møde, men det har man undladt at gøre.

Det ville også have været rart med en analyse af eventuelle efterladenskaber, af spor eller mærker, men det er der ikke tale om.

Man kunne have håbet på en præcis bekræftelse på denne observation af andre vidner, men de glimrer ved deres fravær. Man ville gerne have været overbevist om, at beretningen gengiver objektive hændelser, sådan som de er rapporteret, og ikke en psykisk manipulation iværksat ved hjælp af voldsomme lysglimt i en bestemt rytme. Når man har prøvet at stå over for andre tilfælde af samme slags, begynder man at tvivle stærkt på en sådan objektivitet.

Franck Boitte
Inforespace/Erik Skov

En læserkommentar til »soldaterhistorien«

Beretningen om da Silva's utrolige eventyr er ikke sluttet, da dette skrives. Men de to afsnit, jeg har læst, får mig til at tænke på Peder Paars, som tog sig en kostbar rejse. Det er hovedpersonen i Ludvig Holbergs heltedigt. Digtet er en parodi, en satire over digterens samtid.

Det er vel ikke umuligt, at brasilianeren da Silva har fået lyst til at »gøre grin med borgermusikken« og lave en ufologisk satire med sig selv som hovedperson. Mennesker kan jo ofte

få de mærkeligste indfald. Det er jo helt fantastisk, hvad han oplever hos homunculuserne.

I beretningen er der dunkle ting. Da han stod af toget i sin hjemby, havde han på hovedet en hue, som var lavet af en damestrømpe. Sikkert en nylonstrømpe. Det er jo lidt mystisk. Oplysningerne om hans befindende efter »bortførelsen« tyder godt nok på, at han har været indblandet i noget. Men på jordisk plan. Det tyder damestrømpen på. Og da han har pjækket fra militæret i nogle dage, har han, for at klare fri-

sag, taget sine digteriske evner i anvendelse. Vel sagtens var han nødt til at finde på et eller andet.

P. I. Nissen Jøker

SUFOIs kommentar: Mange tak for Deres brev.

Denne forklaring virker på mig mindst lige så rimelig som nogen af dem, vore udenlandske venner har fundet på. Og der ikke noget med, at vi oftere finder sandheden i de enkle løsninger end i de komplicerede? *IOKj*

Sidste:

VI ER STADIG OS SELV!

En del af vore læsere har – sikkert med nogen forbløffelse – i deres aviser kunnet læse en notits i stil med en af disse:

UFO-fusion

Nordic UFO Groups hedder en ny organisation, der er en sammenslutning af UFO-organisationer i Norden. Organisationen er dannet i pinsen på en kongres i Norge. I de danske organisationer er der ialt 6200 medlemmer.

Aktuelt, 17. maj 1978.

En sammenslutning af nordiske UFO-organisationer blev i pinsen stiftet på en kongres i Norge.

Fra Danmark deltager Skandinavisk UFO Information (SUFOI), Frit UFO Studium (FUFOS) og Dansk UFO Center (DUFOC) med tilsammen 6200 medlemmer.

Berlingske Tidende, 18. maj 1978

SUFOI's hårdtprøvede medarbejdere er mindst lige så forbløffede. Der er ikke – og har på intet tidspunkt været – tale om nogen sammenslutning, fusion eller andre narrestreger, og SUFOI tager på det skarpeste afstand fra det grove aftalebrud, der har givet sig udslag i den fordrejede pressemeddelelse.

Der blev ganske rigtigt afholdt et helt uforpligtende møde i Norge, og på dette blev der opnået enighed om at tilstræbe en øget udveksling af informationer og erfaringer. Dette blev udmøntet i følgende erklæring:

Pressemeddelelse:

NORDISK UFO SAMARBEJDE

Tønsberg 14. maj 1978.

I dagene 13.-14. maj var en række nordiske UFO-organisationer til kongres i Tønsberg, Norge.

På kongressen drøftede man målsætning, kommunikation og andre fælles problemer.

Der var bred enighed om udvidelse af samarbejdet inden for Norden og udadtil til andre seriøse UFO-organisationer i verden.

Man besluttede derfor at etablere Nordic UFO Groups, hvis første opgave vil omfatte forbedringer af udveksling af informationer til og fra Norden.

Nordic UFO Groups udsender derfor i sidste halvdel af 1978 »Nordic UFO Newsletter« der primært skal informere organisationer uden for Norden om UFO problemet.

»Nordic UFO Groups« samles inden årsskiftet til videre forhandling om en helhedsløsning på de fælles problemer.

Nordic UFO Groups

Nordic UFO Groups består af følgende organisationer:

NUFOC – Norsk UFO Center

FI – Fremmedvitenskapelig Information

SUFOI – Skandinavisk UFO Information

FUFOS – Frit UFO Studium

DUFOC – Dansk UFO Center

Riksorganisationen UFO-Sverige

GICOFF – Gøteborg's Informations Center for Uidentificerede flyvende Objekter

URD – Projekt UFO rapport og data.

Hvem har ansvaret for omredigering?

En lille gruppe med større interesse for UFO-profit end for UFO-problemet

– og som ikke betænker sig på at forsøge at føre offentligheden bag lyset også med andre pressemeddelelser, hvor man bl. a. prøver at give det indtryk, at SUFOI er sådan en slags lille underafdeling, et »Rapport-arkiv«, hos den »store« gruppe.

Men vi må straks begrave denne gruppes fritsvævende ønskedrømme. SUFOI går ikke på akkord. SUFOI svigter ikke sin målsætning. SUFOI har et fortræffeligt SAMARBEJDE med en mængde organisationer verden over, der ligesom vi er alvorligt interesserede i en opklaring af UFO-problemet. SUFOI er stadig SUFOI.

IOKj

Søger UFO'er døgnet rundt

John Shepherd, ejer, operatør og direktør for »Projekt STRATA« (Speciel-center for træning og undersøgelser af afstandsmåling i rummet) har investeret mere end 200.000 kroner for at komme i kontakt med UFOer. På fotoet sidder han ved sit superdyre søgningsanlæg, mens bedsteforældre ved siden slapper af.

I mindst otte timer om dagen hele ugen er John konstant i gang med at checke sine otte tv-skærme, udbygge og reparere sit elektroniske eftersøgningsudstyr, som bl. a. består af sonar, radar, scannings-instrumenter og andre elektroniske instrumenter, som døgnet rundt kan søge efter UFOer.

John siger, at han bruger sit udstyr til at tiltrække opmærksomheden fra de »allierede«, som han mener flyver rundt i verdensrummet over os, og som studerer vores verden og vore vaner.

Frederiksborg Amts Avis, 22. april 78.